

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

- Δημήτρης Κουφοντίνας από 18/9
- Χριστόδουλος Ξηρός από 25/9
- Ηρακλής Κωστάρης από 2/10
- Σάββας και Βασίλης Ξηρός από 9/10
- Χρήστος Τσιγαρίδας από 12/10
- Αλέκος Γιωτόπουλος από σήμερα

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 351 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΟΚΤΩΒΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΚΤΗΝΩΔΙΑ

Απεργία πείνας ΑΠΟ 18/9

Η Δημοκρατία εκδικείται..

ΌΧΙ
στην εξόντωση
των πολιτικών κρατούμενων

ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

- ◆ Ο υπουργός Δικαιοσύνης προσπαθεί να περισώσει το κτηνώδες ειδικό καθεστώς κράτησης-εξόντωσης των πολιτικών κρατούμενων.
- ◆ Κρίσιμη η κατάσταση της υγείας του Δημήτρη Κουφοντίνα.
- ◆ Υποχρεωτική σίτιση του απεργού πείνας ζητάει από τους γιατρούς ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Αθήνας.
- ◆ Αρνούνται οι απεργοί πείνας τις λύσεις-μπαλώματα στις οποίες προχώρησε το υπουργείο.
- ◆ Λύση εδώ και τώρα απαιτεί το κίνημα αλληλεγγύης.

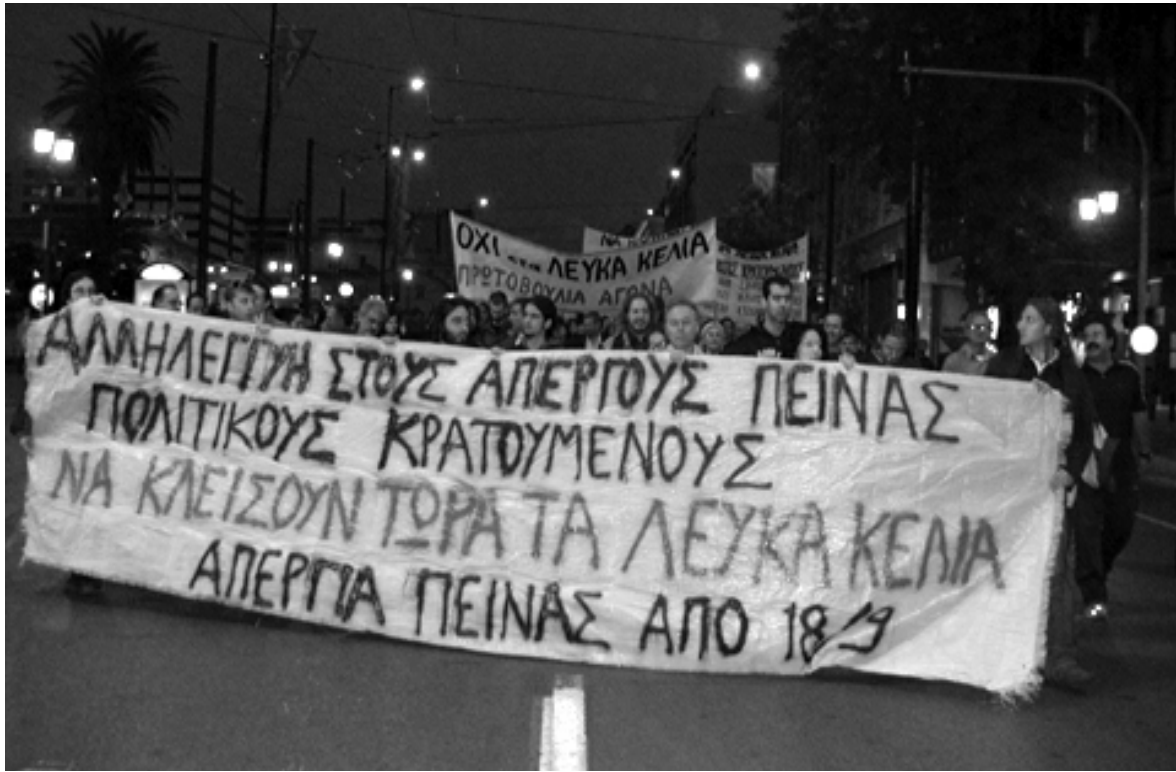
■ Κυπριακό: Απεγνωσμένη άμυνα Παπαδόπουλου

Την ώρα που η Κομισιόν αποφασίζει να εγγράψει στον κοινοτικό προϋπολογισμό του επόμενου έτους πρόσθετες δαπάνες συνολικού ύψους 114 εκατ. ευρώ, για την «οικονομική ανάπτυξη της τουρκοκυπριακής κοινότητας», η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση προσπαθεί απεγνωσμένα να αμυνθεί, με ψευτοαπειλές και ψευτοαξιώσεις.

Παπαδόπουλος, Χριστόφιας και Ιακώβου, με ταυτόχρονη δηλώσεις τους, «αξιόνομη» την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας από την Τουρκία, πριν από τη σύνοδο κορυφής των «25» στις 17 Δεκέμβρη. Ο Παπαδόπουλος έθεσε το θέμα στο Ελσίνκι και βρήκε ανταπόκριση από την πρόεδρο της Φινλανδίας Τάρια Χάλονεν, ενώ ο Ιακώβου έθεσε μια σειρά ζητήματα στο Συμβούλιο γενικών υποθέσεων που συνεδρίασε στο Λουξεμβούργο και ασχολήθηκε για πρώτη φορά επίσημα με την εισήγηση της Κομισιόν για την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την Τουρκία.

Η λέξη «βέτο», πάντως, δεν ακούστηκε από ελληνοκυπριακά χείλη, ενώ η ελληνική κυβέρνηση σφουρίζει αδιάφορα και έχει ξεχάσει εκείνα τα παλιά ηρωικά περί «συναπτόφρασης», «εθνικής στρατηγικής» και τα παρόμοια. Η Αθήνα έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν συνδέει τις σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας με το Κυπριακό και το πολύ να στηρίξει την «αξίωση» της Λευκωσίας, χωρίς σε καμιά περίπτωση να απειλήσει με βέτο και να οδηγηθεί σε ρήξη με τις μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις.

Εκείνο που κάνει η Λευκωσία είναι να προσπαθεί να διερευνήσει τις προθέσεις των ηγετριών δυνάμεων της ΕΕ, γνωρίζοντας ότι έτσι κι αλλιώς η Τουρκία δεν είναι και τόσο ευπρόσδεκτη στην ΕΕ (για λόγους που δεν έχουν να κάνουν ούτε με το Κυπριακό ούτε με τα δημοκρατικά δικαιώματα, αλλά με το φόβο ενός μαζικού κύματος μετανάστευσης από την Τουρκία προς την ΕΕ). Αν οι ευρωπαϊκές μεγάλες δυνάμεις θέλουν να στριμώξουν την Τουρκία και ενδεχομένως να προκαλέσουν και ναυάγιο στις διαπραγματεύσεις (σ' αυτή τη φάση), τότε μπορεί να γίνει δεκτή η «αξίωση» της Αγκυρας. Μπορεί, όμως, αυτή η «αξίωση» να παρακαμφθεί και με κάποιον ελιγμό της κυβέρνησης Ερντογάν, οπότε η Λευκωσία θα βρεθεί μ' ένα άδειο σακί στα χέρια.

Στον αστερισμό των νταβατζήδων

Περισσότεροι από δύο εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο φτώχειας, σύμφωνα με έρευνα του ΕΚΚΕ, που έγινε με βάση το μοντέλο της Eurostat. Οι άνθρωποι αυτοί ζουν στο όριο της επιβίωσης, αλλά η έρευνα δεν μας λέει πόσα ακόμη εκατομμύρια ζουν λίγο πάνω από αυτό το όριο. Προφανώς η φτώχεια σκέτη (και όχι κάτω από το όριο) θεωρείται αρετή και όσοι ζουν σ' αυτή πρέπει να αισθάνονται ευτυχημένοι.

Είδατε μήπως καμιά συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών γ' αυτή την έρευνα; Εγραψαν μια μέρα οι εφημερίδες, έδωσε και κάποιες απαντήσεις στο πρεσβούριο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και αυτό ήταν. Πάει, την έχουμε ήδη ξεχάσει την έρευνα, όπως και άλλες ανάλογες στο παρελθόν. Αλλωστε, ο λαλίστατος και άκρως σοβαρός Θ. Ρουσόπουλος αποφάνθηκε πως το πρόβλημα της φτώχειας είναι παγκόσμιο και πως η κυβέρνηση εργάζεται πυρετωδώς για την εξάλειψή του, με πρώτο βήμα τον... αναπτυξιακό νόμο! Για τη φτώχεια είναι η συζήτηση, τα συμφέροντα των καπιταλιστών θυμάται η κυβέρνηση.

Και με τί ασχολείται η πολιτική ζωή; Οι νταβατζήδες είναι το τοπ θέμα της εβδομάδας. Την είπε ή δεν την είπε την κακιά τη λέξη ο Καραμανλής την ώρα που καταλάωνε το τρίτο διπλόπλο σε γνωστό σουβλατζίδικο του Μοναστηρακιού; Ταιριάζει ή δεν ταιριάζει αυτή η φρασολογία στον πρωθυπουργό; (Ο μακαρίτης ο θεός του ελεγε χειρότερα, αλλά ας το αφή-

σουμε καλύτερα αυτό). Και ο Κεφαλογιάννης που ονομάτιζε τους τρεις από τους πέντε νταβατζήδες; Ενήργησε σωστά ή διέπραξε γκάφα;

Ο καυγάς από το πολιτικό επίπεδο πέρασε στα έντυπα των νταβατζήδων. Μπομπόλας κατά Αλαφούζου, Αλαφούζος κατά Λαμπράκη, ο Τεγόπουλος στη μέση και πάει λέγοντας. Νέο τσάκι στην κυβέρνηση. Τη μια μέρα ο Αντώνιος δηλώνει ότι πρόκειται για πόλεμο επιχειρηματικών συμφερόντων και την άλλη ο Ρουσόπουλος τον αδειάζει σαν σάκι με πατάτες δηλώνοντας ότι δεν πρόκειται για σύγκρουση επιχειρηματικών συμφερόντων, αλλά για ανταλλαγή πολιτικών απόψεων ανάμεσα σε εφημερίδες!

Νάσου στη μέση και η Εξεταστική Επιτροπή για τις προμήθειες κάποιων οπλικών συστημάτων. Λίγο πριν οι δυο αντίπαλοι διασταυρώσουν τα ξίφη τους στην εθνική αρένα της πλατείας Συντάγματος, Μαξίμου και Χαριλάου Τρι-

κούπη επικοινωνήσαν, τα είπαν, τα συμφωνήσαν: οι δυο αρχηγοί θα απόσχουν από τη συζήτηση, για να μη της δώσουν κύρος με την παρουσία τους. Εμειναν έτσι να μονομαχούν από τη μια ο Ακης με τον Γιάννο και από την άλλη ο Σπήλιος. Σικέ έμοιαζε η μονομαχία, μέχρι που την αγρίεψε λίγο ο Σπήλιος, αλλά επενέβησαν οι πιο ψύχραιμοι και τα πνεύματα ηρέμησαν. Είναι τόσο σημαντική αυτή η Εξεταστική που δεν βρίσκουν βουλευτές για να τη στελεχώσουν. Κάποιοι φιλομπατίρηδες της επαρχίας προσφέρθηκαν, αποβλέποντας στην έξτρα αμοιβή που υπάρχει για κάθε συνεδρίαση. Το φινάλε το γνωρίζουμε: τέσσερα κόμματα, τέσσερα διαφορετικά πορίσματα, πολιτικός θόρυβος λίγων ημερών και γεια σας. Υπάρχουν πολιτικές ευθύνες, θα πει η πλειοψηφία, αλλά δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ποινικών ευθυνών, για να συστήσουμε προανακριτική επιτροπή και να φτάσουμε σε παραπο-

μπές στο ειδικό δικαστήριο που προβλέπει το Σύνταγμα για τους υπουργούς.

Ο Γιωργάκης δεν καταλάβαμε, τί άποψη έχει τελικά; Θεωρεί ότι η ΝΔ θέλει να θέσει σε πολιτική ομηρία το ΠΑΣΟΚ ή όχι; Αν ναι, τότε πώς προτείνει στην κυβέρνηση κλάδο ελαίας και την καλεί να οδηγηθεί μαζί του σε εξεύρεση συναινετικής λύσης για την προεδρία της Δημοκρατίας; Γίνεται να σου κατηγορούν κορυφαία στελέχη για λαμογίες, να στέλνουν κάθε βδομάδα από δυο φακέλους στον εισαγγελέα (ο Ζορμπάς νομίζει ότι είναι ακόμα προϊστάμενος της Εισαγγελίας και όχι γενικός γραμματέας του υπουργείου Άμυνας) και εσύ να ζητάς συναίνεση;

Δεν είναι τόσο μαλάκας (όσο δείχνει) ο Γιωργάκης. Ξέρει καλά ότι πολύ δύσκολα θα σηκώσει τρίτη εκλογική ήττα μέσα σ' ένα χρόνο και εκείνο που τον ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να πετύχει μια συναίνεση με τον Καραμανλή πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Ο Καραμανλής, από την άλλη, θέλει το συναινετικό κλίμα, γιατί η κυβέρνησή του είναι αντιμέτωπη με τεράστιες οικονομικές δυσκολίες και αντιμετωπίζει ήδη προβλήματα με εργαζόμενους επιχειρήσεων. Φοβάται πως ένα κύμα κοινωνικών αντιδράσεων δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνη της, αλλά χρειάζεται οπωσδήποτε τη βοήθεια του ΠΑΣΟΚ, που έχει δύναμη στους κόλπους της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Χρειάζεται, όμως, το ΠΑΣΟΚ και για τη ρύθμιση της μοιρασιάς με τους νταβατζήδες. Δεν θα καθήσει ο

Καραμανλής να κάνει το χατήρι του Τράγκα και του Ρίζου και να βρει απέναντί του τις τρεις μεγαλύτερες εφημερίδες της χώρας και τουλάχιστον το ένα από τα μεγάλα κανάλια. Αυτοί είναι ικανοί να τον κατασπαράξουν έτσι και δοκιμάσει να τους ρίξει «στην απέξω». Χρειάζεται, λοιπόν, και ολίγος Γιωργάκης για να γίνει η νέα μοιρασιά.

Πώς θα γίνει; Με τους όρους που προτείνει ο ΣΕΒ. Ο πρόεδρος του Οδ. Κυριακόπουλος, καίτοι χούλιγκαν της Δεξιάς, δεν δίστασε να ασκήσει εμμέσως πλην σαφώς κριτική στην κυβέρνηση, ζητώντας της να άρει κάθε εμπόδιο και να αφήσει τον ελεύθερο ανταγωνισμό να ρυθμίσει τη μοιρασιά. Πήρε, δηλαδή, το μέρος των νταβατζήδων και όχι το μέρος εκείνων των Νεοδημοκρατών που ξιφουλκούν εναντίον τους.

Πάμε, δηλαδή, για νέα μοιρασιά; Αν δεν έχει γίνει ήδη, θα γίνει τις επόμενες μέρες. Ολα προς αυτή την κατεύθυνση δείχνουν. Το υπαινιχτηκε και η «Ελευθεροτυπία», που έχει την πολυτέλεια να παρατηρεί το παιχνίδι από απόσταση και να τους ειρωνεύεται όλους. Και με τα προβλήματα του λαού τί γίνεται; Ποιος τα χέζει αυτά; Τί τους νοιάζει αν ο χειμώνας θα βγει με την κουβέρτα αγκαλιά στην πολυθρόνα, επειδή το πετρέλαιο έχει γίνει πουλί πετούμενο; Ποιος δίνει δεκάρα αν οι επιχειρήσεις πετάνε συνεχώς κόσμο στο δρόμο; Πολιτική κάνουν, όχι... λαϊκισμό... Πολιτική σημαίνει να ρυθμίζεις ήρεμα τη μοιρασιά της πύλας ανάμεσα στα σκυλιά.

■ Θρασύδειλο κουτσαβάκι

Τις ψευτομαγκιές του και τη βλαχομπάροκ συμπεριφορά την έχουμε διαπιστώσει όσοι κάνουμε ρεπορτάζ στις δίκες που γίνονται στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού. Ο Σάββας Ξηρός τον είχε καταγγείλει ως άνθρωπο της Αντιτρομοκρατικής. Πληροφορίες λένε για ειδικές σχέσεις του με τον περιβόητο ταξίαρχο Σύρο. Κάποτε δοκίμασε να απαγορεύσει την ανάγνωση της «Κόντρας» στους πολιτικούς κρατούμενους, αλλά σύντομα αναγκάστηκε να βάλει την ουρά κάτω από τα σκελια.

Μάθαμε, λοιπόν, ότι πέρα από τη σκαιά συμπεριφορά του προς τους υφιστάμενους του (ο ίδιος έχει πάρει «σαφ-δελω» υπαρχιφύλακα κατ' απονομή από τη διεύθυνση των φυλακών), δοκίμασε να τραμπουκίσει σε βάρος πολιτικού κρατούμενου. Καλά θα κάνει να μαζευτεί, όμως, γιατί η εποχή που κάποιιο το 'παιζαν Βεληγέκες έχει παρέλθει.

Στάση στις μεγαλύτερες φυλακές της χώρας

Οι κρατούμενοι διεκδικούν δικαιώματα και στέκονται αλληλέγγυοι στους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους

Για δεύτερη φορά μέσα σε τέσσερις μήνες οι δεσμώτες στα μεγαλύτερα κολαστήρια της χώρας ξεσηκώνονται, διεκδικώντας δικαιώματα. Στο Μαλανδρίνο, τον Κορυδαλλό, την Πάτρα, τα Τρίκαλα, το Ναύπλιο, οι κρατούμενοι πραγματοποιούν απεργία από το συσσίτιο και απειλούν με απεργία πείνας, αν δεν ικανοποιηθούν τα χρονίζοντα αιτήματά τους. Αξιοσημείωτη είναι η έκφραση της αλληλεγγύης τους προς τους πολιτικούς κρατούμενους και το αίτημα να καταργηθεί το ειδικό καθεστώς κράτησης.

Αξιοσημείωτη είναι ακόμα η αναφορά στα αιτήματα των αλλοδαπών κρατούμενων και ειδικά το αίτημα να εκτίουν την ποινή στη χώρα καταγωγής τους, εφόσον το επιθυμούν.

Πάνε πολλά χρόνια που οι κρατούμενοι στις φυλακές είναι ξεχασμένοι εντελώς από

την κοινωνία. Μετά τις μεγάλες εξεγέρσεις της δεκαετίας του '80, που βελτίωσαν κάποια πράγματα στις φυλακές, η κατάσταση έχει οδηγηθεί σε πλήρες πιασμάρισμα και οι φυλακισμένοι κυριολεκτικά μαρτυρούν. Η κραυγή τους είναι κραυγή ανθρώπων που έχουν δικαιώματα, γι' αυτό και δεν πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε με φιλανθρωπική διάθεση, αλλά πολιτικά.

Παραθέτουμε στη συνέχεια την πρώτη ανακοίνωση που εξέδωσαν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Εμείς οι κρατούμενοι των Φυλακών Κορυδαλλού, Μαλανδρίνου, Πάτρας και Τρικάλων ξεκινάμε σήμερα, Τρίτη 12 Οκτωβρίου 2004, την κινητοποίησή μας διαμαρτυρόμενοι για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησής μας και δηλώνουμε ότι αν σε μια εβδομάδα ο υπουργός Δικαιοσύνης δεν

τοποθετηθεί στα αιτήματά μας θα προχωρήσουμε σε μαζική απεργία πείνας.

Απαιτούμε:

1) Να ισχύει και στην Ελλάδα η κοινοτική νομοθεσία ως προς την έκτιση της ισόβιας κάθειρξης (δηλαδή 12 χρόνια + 4 μεροκάματα και όχι 16 χρόνια όπως συμβαίνει).

2) Να δίνεται η δυνατότητα σε όσους αλλοδαπούς κρατούμενους το επιθυμούν να εκτίουν την ποινή τους στη χώρα προέλευσής τους.

3) Να δίνεται αναστολή εφόσον εκτίονται τα 3/7 της πραγματικής ποινής, ενώ τώρα απαιτούνται τα 3/5.

4) Να μην λαμβάνονται υπόψη τα παραγεγραμμένα πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία συνήθως χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για τη μη ικανοποίηση αιτημάτων των κρατούμενων (π.χ. άδειες, αναστολές).

5) Να καταργηθούν το καθεστώς απομόνωσης και οι υπόλοιπες ειδικές συνθήκες φυλάκισης των πολιτικών κρατούμενων.

6) Να δίνεται η δυνατότητα στους καταδικασμένους για ναρκωτικά που είναι αποδεδειγμένα χρήστες να μη χρειάζεται να εκτίσουν τα 4/5 της ποινής για να μπορούν να αποφυλακιστούν, όπως ορίζει ο «αντιτρομοκρατικός» για τους εμπόρους.

7) Να υλοποιηθεί επιτέλους η νομοθετική διάταξη για τη δημιουργία μονάδων απεξάρτησης εκτός φυλακής για τους τοξικοεξαρτημένους.

8) Να υπάρξει απευθείας συνάντηση αρμοδίων του υπουργείου Δικαιοσύνης με επιτροπή των κρατούμενων για να εξεταστεί το σύνολο των θεμάτων που αφορούν τη λειτουργία των Φυλακών Κορυδαλλού.

■ Τρόμος και έξω από τα σύνορα

Το δίκτυο της Αλ-Κάιντα υποδεικνύουν οι Σιωνιστές και οι Αμερικάνοι ως υπεύθυνο για τις επιθέσεις στο ξενοδοχείο Χίλτον στο τουριστικό θέρετρο Τάμπα της Αιγύπτου την προηγούμενη εβδομάδα, με απολογισμό 34 νεκρούς και 135 τραυματίες, διατηρώντας όμως τις επιφυλάξεις τους, ενώ η Αιγυπτιακή κυβέρνηση συνεχίζει τις έρευνες.

Ισως να 'ναι κι έτσι. Ισως όμως να βρισκόμαστε μπροστά στην αρχή ενός κύματος επιθέσεων Παλαιστίνιων και έξω απ' τα κατεχόμενα και το Ισραήλ. Πράγμα που θα πρέπει να θεωρείται αναμενόμενο, καθώς παλαιστινιακή αντίσταση μάχεται σε πολύ δύσκολες συνθήκες στα κατεχόμενα, υπό διεθνή απομόνωση, και οι Σιωνιστές συνεχίζουν την επιχείρησή «εκαθάρισης» της Λωρίδας της Γάζας σκοτώνοντας πάνω από 110 άτομα μέσα σε τρεις εβδομάδες. Ο τρόμος που έχουν σπείρει στην Παλαιστινιακή γη δε μπορεί παρά να εξαπλωθεί και έξω απ' τα σύνορά τους. Κι αυτό θα γίνει με τον πιο βίαιο τρόπο κατά των «αυτοποιήστων» που είναι οι πρώτοι που θα πληρωθούν.

■ Παραλογισμοί:

Όσο παράλογο κι αν φαίνεται αποτελεί πραγματικότητα. Η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα της Αφρικής, η Νιγηρία, «αναγκάστηκε» να αυξήσει κατά 25% τις τιμές του πετρελαίου στην εσωτερική αγορά προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση των εργατών που κατέβηκαν σε μαζική απεργία για τέσσερις μέρες απ' την περασμένη Δευτέρα. Η απεργία έγινε κόντρα σε προηγούμενη απόφαση δικαστηρίου που απαγόρευε τις απεργίες για θέματα που δεν είναι «καθαρά εργασιακά». Όμως, τα δικαστήρια απέφυγαν αυτή τη φορά να ρίξουν λάδι στη φωτιά παραπέμποντας την απόφαση στα εφετεία, μέχρι να αποκλιμακωθεί η κατάσταση.

Είναι η τρίτη φορά μέσα σ' αυτό το χρόνο που οι εργάτες της Νιγηρίας κατεβαίνουν σε απεργία γι' αυτό το θέμα. Οχι, δεν είναι παραλογισμός της σύγχρονης εποχής. Αποκαλέστε το απλά στυγνή εκμετάλλευση των λαών της Αφρικής από μια δράκα κράτη και εταιρίες λωποδύτες, για να είστε πιο κοντά στη πραγματικότητα. Αυτό που φαντάζει ως παραλογισμός φέρνει τεράστια κέρδη στις τσέπες κάποιων...

■ Κρίση και απολύσεις

Την πεπατημένη των απολύσεων πρόκειται να ακολουθήσει η General Motors στα 11 εργοστάσια που διαθέτει στην Ευρώπη, στα οποία εργάζονται 63.000 άτομα. Σύμφωνα με τους Financial Times, θα απολυθούν 12.000 εργαζόμενοι (ο ένας στους πέντε δηλαδή!). Οι μισοί απ' αυτούς στη Γερμανία.

Παρόμοια ανακοίνωση έκανε πρόσφατα η Ford, που έκλεισε ένα εργοστάσιό της στη Βρετανία, και η Volkswagen, που απειλήσε με απολύσεις εάν το προσωπικό της δεν δεχτεί πάγωμα του μισθού για δύο χρόνια.

Παρά τα μεγάλα λόγια για την «ανάκαμψη» που έρχεται, οι απολύσεις συνεχίζονται και εργοστάσια κλείνουν. Πράγμα που αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο ότι οι εποχές που οι καπιταλιστικές οικονομίες περνούσαν απ' την κρίση στην άνθηση, για να περάσουν σε νέα κρίση, έχει περάσει πλέον. Ο διάδοχος της κρίσης είναι η στασιμότητα, που δίνει τη θέση της σε ακόμα μεγαλύτερη κρίση, πιο καταστρεπτική από τις προηγούμενες.

4 ημέρες πολιτικού ντοκιμαντέρ και κινηματογράφου (21-24/10, Πολυτεχνείο)

Από την επόμενη Πέμπτη 21 του μηνός και ώρες 7-12 μμ στο Κτίριο Γκίνη του Πολυτεχνείου, ξεκινά τετραήμερο αφιέρωμα στο πολιτικό ντοκιμαντέρ και σινεμά, με την προβολή πλούσιου και αξιόλογου υλικού, επιμελημένου και υποτιτλισμένου από τη διοργανώτρια βιντεοκολλε-

κτίβα «ΚΙΝΗΜΑτογράφος» και με ελεύθερη, βέβαια, είσοδο.

Ανάμεσα στους τίτλους, το «Plateloco» (Πέμπτη, 7 μμ), για τα αιματηρά γεγονότα στο Μεξικό των ολυμπιακών αγώνων του 1968, το «Roger & me» (Παρασκευή, 8.15 μμ), πρώτο ντοκιμαντέρ του Μάι-

κλ Μουρ-καταδίωξη του πρόεδρου της General Motors για τις χιλιάδες απολύσεις στο Φλιντ, γενέτειρα του σκηνοθέτη-, το «High School» του Φρέντερικ Γουάισμαν (Σάββατο, 10.15 μμ), καταγραφή του αυταρχικού εκπαιδευτικού συστήματος στις ΗΠΑ του '60, αλλά και ανεξάρτητα

βίντεο για την άλλη πλευρά των ολυμπιακών αγώνων της Αθήνας (Σάββατο, 7.30 μμ), όπως επίσης και σειρά μικρού μήκους πολιτικών κινουμένων σχεδίων (Κυριακή, 7.30 μμ). Αναλυτικό πρόγραμμα και περισσότερες πληροφορίες για τη λειτουργία της κολεκτίβας στο www.kinimatografos.net.

■ Ισπανία, Ναυπηγεία «Ιθάρα»

Με το όπλο παρά πόδα

Την προηγούμενη Πέμπτη 14/10 και μετά από την επιμονή των συνδικάτων στις συμφωνημένες διαπραγματεύσεις, αναμενόταν να ανακοινωθεί το νέο σχέδιο του SEPI (Ισπανικός Οργανισμός για τις υπό κρατική ιδιοκτησία επιχειρήσεις) στα συνδικάτα, με τα οποία θα συναντηθεί πάλι στις 19 του μηνός. Ο SEPI έχει δεσμευτεί πως με το νέο αυτό σχέδιο θα δοθεί συνολική λύση στο πρόβλημα των ναυπηγείων «Ιθάρα», ώστε να μην κλείσει κανένα από τα εργοστάσια. Αυτό, ωστόσο, δεν

αποκλείει το μελλοντικό διαχωρισμό των στρατιωτικών από τα εμπορικά ναυπηγεία, στα οποία η είσοδος ιδιωτικού κεφαλαίου εμφανίζεται ως αναπόφευκτη.

Τα συνδικάτα δεν έχουν προς το παρόν ανακοινώσει νέες κινητοποιήσεις, αφήνοντας το ζήτημα στην κρίση των εργατών του κάθε εργοστασίου, ενώ οι εξελίξεις θα δείξουν αν όντως έχουμε μια σημαντική εργατική νίκη ή οι εργάτες των ναυπηγείων θα χρειαστεί να επιστρέψουν στα πύρινα οδοφράγματα.

■ Φαλούτζα

Απόρθητο ακόμα το κάστρο της αντίστασης

Πως περιγράφει την κατάσταση η «Αλ Αχράμ»

Μαζί με τους βομβαρδισμούς συνεχίζεται και η επίθεση λάσπης ενάντια στους αντάρτες της Φαλούτζα. Τα παπαγαλάκια των Αμερικάνων παρουσιάζουν το αντάρτικο σα μια δράκα τρομοκρατών με αρχηγό τον Ιορδανό Αλ-Ζαρκάουϊ, που έχουν κάτσει στο σβέγκο των κατοίκων της Φαλούτζα. Υπόσχονται δε «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» πριν τη διεξαγωγή εκλογών τον ερχόμενο Γενάρη. Το ίδιο κάνει και ο ιρακινός «πρωθυπουργός» Ιγιάντ Αλάουι που επέδωσε τηλεσίγγραφο στους κατοίκους της πόλης να παραδώσουν το Ζαρκάουϊ, διαφορετικά θα βρεθούν αντιμέτωποι με τον «ιρακινό» στρατό και τις αμερικάνικες δυνάμεις.

Με το δικό τους τρόπο τα δημοσιεύματα του τύπου και στην Ελλάδα δίνουν έμφαση στους «τρομοκράτες» του Ζαρκάουϊ, που τον παρουσιάζουν σαν τον Μπιν Λάντεν του Ιράκ, υπονοώντας ότι αυτός κινεί όλα τα νήματα της αντίστασης στις σουνιτικές περιοχές του Ιράκ. Δε θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά, δεδομένου ότι η Φαλούτζα –μια πόλη 300.000 κατοίκων, 65 χιλιόμετρα δυτικά της Βαγδάτης– έχει πολιτογραφηθεί ως το κάστρο της ιρακινής αντίστασης και οι Αμερικάνοι καίγονται να την παρουσιάσουν σαν άντρο μιας χούφτας τρομοκρατών και όχι ως μια εξεγερμένη πόλη.

Οι Αμερικάνοι από τον περασμένο Μάη δεν έχουν πατήσει πόδι στην πόλη, αλλά συνεχίζουν να την κρατούν σε ασφυκτικό κλοιό και τις τελευταίες βδομάδες βομβαρδίζουν σχεδόν σε καθημερινή βάση, προκαλώντας έναν φρικτό απολογισμό σε θανάτους αμάχων. Μη μπορώντας να μεταφέρουμε ζωντανό ρεπορτάζ απ' την εξεγερμένη πόλη, θα δώσουμε το λόγο στην αραβική βδομαδιακή εφημερίδα «Αλ-Αχράμ», που εκδίδεται στο Κάιρο. Τα εκτενή αποσπάσματα απ' την τελευταία της έκδοση αποτελούν ένα ηχηρό ράπισμα στα παπαγαλάκια της αντιτρομοκρατίας και δίνουν μια εικόνα της κατάστασης που εκτυλίσσεται στην πόλη. Μια εικόνα

να που δε γνωρίζουμε σε ποιο βαθμό ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, σίγουρα όμως την προσεγγίζει πολύ περισσότερο σε σχέση με όσα μαθαίνουμε απ' τα διεθνή ΜΜΕ, φωτίζοντας κάποιες πτυχές που παραμένουν κρυμμένες απ' τα διεθνή πρακτορεία. «Για τον 26χρονο Ταμίμ Αμζάντ, ένα γιατρό του κεντρικού νοσοκομείου της Φαλούτζα, η κατάσταση στην πόλη δεν ήταν ποτέ πιο καταστροφική. Ο Αμζάντ είναι αυτόπτης μάρτυρας της τραγωδίας της Φαλούτζα από τότε που οι ΗΠΑ βομβάρδισαν την πόλη τον περασμένο Απρίλη. Αυτή τη βδομάδα, ενώ οι Αμερικάνοι συνέχιζαν να εξαπολύουν τη βιόραυση στρατιωτική τους μηχανή ενάντια στο πληθυσμό των 300.000 κατοίκων της πόλης, τα νοσοκομεία φαινόταν εξαντλημένα με τον τεράστιο αριθμό αυτών που σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν.

Η Ιρακινή αστυνομία και οι Εθνικοί φρουροί, που έλεγχαν την περιοχή, δε βρίσκονται πουθενά. Ένα σκονισμένο καναβάτσο 100 μέτρα μακριά είναι ό,τι θυμίζει την Ταξιαρχία της Φαλούτζα, την διαλυμένη πλέον ιρακινή δύναμη ασφαλείας, που υποτίθεται ότι θα επέβαλε την τάξη εδώ. Το καναβάτσο ήταν μία από τις τέχνες της ταξιαρχίας. Διαλύθηκαν όταν αρκετά μέλη της πήραν θέσεις ενάντια στις αμερικάνικες δυνάμεις.

«Δεχόμαστε ένα ασταμάτητο κύμα τραυματισμένων ή νε-

κρών ανθρώπων κάθε ώρα και ορισμένες φορές κάθε μισή ώρα», δήλωσε ο Αμζάντ στη βδομαδιακή Αλ-Αχράμ. Παρά τους αμερικάνικους ισχυρισμούς, ότι η στρατιωτική επίθεση στοχεύει σε κρυψώνες του Αμπντού Μουσάμπ Αλ-Ζαρκάουϊ, του Ιορδανού Ισλαμιστή μαχητή που πιστεύεται ότι είναι ο εγκέφαλος για δεκάδες επιθέσεις αυτοκτονίας, ο Αμζάντ αποκάλυψε ότι ο μεγάλος αριθμός των θυμάτων ήταν γυναίκες και παιδιά που δεν είχαν καμία σχέση με τον Αλ-Ζαρκάουϊ και τους υποστηρικτές του. «Είχαμε ολόκληρες οικογένειες σκοτωμένες, ενώ πολλές άλλες θάφτηκαν κάτω απ' τα ερείπια», δήλωσε.

Τις περασμένες βδομάδες οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ανάγκασαν πολλούς κατοίκους της πόλης να την εγκαταλείψουν για ασφαλέστερες περιοχές της επαρχίας Ανμπάρ. Οι γιατροί παραπονούνται για την αυξανόμενη έλλειψη ιατροφαρμακευτικού υλικού και ότι πολλά ασθενοφόρα έχουν γίνει στόχος των αμερικάνικων επιθέσεων...

Οι κάτοικοι της Φαλούτζα αποκαλούν τους μαχητές μουτζαχεντίν και ποτέ δεν τους εμπλέκουν ούτε με την Αλ-Κάιντα ούτε με τον Ζαρκάουϊ. Ο 25χρονος κάτοικος της Φαλούτζα, Μοχάμεντ Γκαρίμπ, πιστεύει ότι «οι Αμερικάνοι εφηύραν αυτό το μπαμπούλα για να σκοτώσουν τους πιστούς κατοίκους της Φαλούτζα». Η άποψή του ταυτίζει-

ται μ' αυτή του Μουάθ Χαλίμ, ενός 27χρονου φοιτητή ιστορίας. «Ο λαός της Φαλούτζα υπερασπίζεται την αξιοπρέπειά του και το Ισλάμ», είπε. «Δε χρειάζονται την βοήθεια του Ζαρκάουϊ, δηλαδή, ακόμα κι αν υπάρχει τελικά».

Πέντε μήνες μετά την ματαίωση της επίθεσης των αμερικάνων πεζοναυτών στη Φαλούτζα, οι κάτοικοι της πόλης ζουν κάτω απ' τη συχνά ιδιότροπη εξουσία των διαφόρων ομάδων μουτζαχεντίν, που καταλαμβάνουν ένα φάσμα από Ισλαμιστές και φανατικούς Ισλαμιστές μέχρι Μπααθιστές και παράνομους. Το Συμβούλιο των Μουτζαχεντίν, η «Σούρα», μια 18μελής ομάδα κληρικών, ηγετών φατριών ή σεϊχηδων και πρώην μελών του κόμματος Μπάαθ, είναι αυτό που πραγματικά ελέγχει την πόλη. Διαιρεμένες ιδεολογικά, οι διάφορες θρησκευτικές ομάδες διαφωνούν πάνω σε διάφορα θέματα, από τον κατάλληλο τρόπο οικονομικής ενίσχυσης των κινήματων τους μέχρι τον τρόπο αντιμετώπισης των ξένων και Ιρακινών ομήρων. Παρόλα αυτά, οι κάτοικοι λένε ότι οι ομάδες είναι ενωμένες στη μάχη και θα πολεμούσαν πλάι-πλάι εάν τα αμερικάνικα ή κυβερνητικά στρατεύματα εξαπέλυαν νέα επίθεση στη Φαλούτζα.

Μια τρίτη δύναμη που είναι πιστή στον Μαζέντ Αμπντού Ντιράχ, έναν πρώην υπεύθυνο ασφαλείας της περιοχής της Βαγδάτης, την εποχή του Σαντάμ Χουσεϊν, που ήταν φημισμένος για τους βασανισμούς και την καταπίεση του λαού των Σιιτών, έχει μικρή παρουσία στους δρόμους. Αυ-

τοί οι άντρες ήταν οι περισσότεροι πρώην μέλη της Ρεπουμπλικανικής Φρουράς και λένε ότι επανήλθαν μόνο για να πολεμήσουν τις εισβολές της Συμμαχίας. Ανώτατο ηγετικό στέλεχος των μουτζαχεντίν της Φαλούτζα και επικεφαλής του Συμβουλευτικού Συμβουλίου είναι ο Αμπντούλ Αλ Ζααμππί, ένας ιεροκήρυκας με άσπρη γενειάδα απ' το πουριτανικό κίνημα των Σαλαφιτών. Ο Αχμέτ Νααμί, ο εκπρόσωπος τύπου της ομάδας, είπε ότι η ομάδα του Ζααμππί δε διαθέτει ξένη χρηματοδότηση, αλλά επιζεί με «τα δικά μας χρήματα και τα λάφυρα του πολέμου», που συμπεριλαμβάνουν «φορτία, χρήματα, αυτοκίνητα και λύτρα», τόσο απ' τις δυνάμεις της Συμμαχίας όσο και τις ιρακινές που συνεργάζονται μαζί τους.

Υπήρξαν αναφορές για διαφωνίες μεταξύ των διαφορετικών ιρακινών ομάδων γύρω απ' την αμφιλεγόμενη τακτική μεταχείρισης των ομήρων. Μια απ' τις ομάδες, αποκαλούμενη «Οι Μαύρες Σημείες», έχει τη φήμη να σκοτώνει κάθε ξένο ή συνεργάτη των κατακτητών που πέφτει στα χέρια τους, ενώ ο Νααμί ισχυρίζεται ότι η ομάδα του Ζααμππί ζητά μόνο λύτρα και «δεν σκοτώνει κάθε πράκτορα ή όμηρο»... Ο Νααμί απέρριψε τον ισχυρισμό ότι η πόλη είναι διχασμένη πάνω στο ρόλο των ισλαμικών ομάδων εδωπέρα. Επέμεινε ότι η πόλη είναι ενωμένη, επειδή «όλος ο λαός είναι μουτζαχεντίν».

Παρόλα αυτά, οι κάτοικοι εξέφρασαν τη θηλιή τους να γεφυρώσουν το χάσμα με την

ιρακινή κυβέρνηση, με σκοπό να ναυαγήσουν όλες οι προσπάθειες απομόνωσης της πόλης απ' το υπόλοιπο Ιράκ. Μια αποστολή απ' το Συμβούλιο της Σούρα είχε ήδη ταξιδέψει στη Βαγδάτη μια βδομάδα πριν τις συζητήσεις με αξιωματούχους της ιρακινής κυβέρνησης, με σκοπό τη διαπραγμάτευση μιας ρύθμισης που θα επέτρεπε στις ιρακινές δυνάμεις να μπουν στην πόλη, δήλωσαν μέλη του Συμβουλίου. Ομως, τα δύο αιτήματα του Συμβουλίου –ότι οι ξένοι μαχητές πιστοί στο Συμβούλιο θα επιτραπεί να παραμείνουν στη Φαλούτζα και ότι οι αμερικάνικες δυνάμεις θα παραμείνουν έξω απ' την πόλη– δεν έγιναν δεκτά. Οι Ιρακίνοι αξιωματούχοι εξέφρασαν την απροθυμία τους να επιτρέψουν στους ξένους μαχητές να παραμείνουν ή να δημιουργήσουν ζώνες αποκλεισμού της διέλευσης των αμερικάνικων δυνάμεων.

Αλ-Αχράμ, 7-13/10/2004)

Η Φαλούτζα συνεχίζει να αντιστέκεται λοιπόν. Συνεχίζονται οι μάχες και σε άλλες πόλεις, όπως το Ραμάντι και η Μπακούμπα, που δέχτηκαν σφοδρές επιθέσεις απ' τις αμερικάνικες δυνάμεις, που δε σεβάστηκαν ούτε τα τζαμιά στο Ραμάντι, ενώ πάνω από 1000 Αμερικάνοι με Ιρακινούς συνεργάτες τους εξαπέλυσαν επιδρομή στη Μπακούμπα για να την «καθαρίσουν» απ' τους μαχητές της. Οσο για τη Σαντρ Σίτι, όπου οι συγκρούσεις σταμάτησαν με τη συμφωνία για παράδοση των μεσαίων και βαριών όπλων των ανταρτών στις ιρακινές δυνάμεις ασφαλείας, η παράδοση έχει ξεκινήσει με αργούς ρυθμούς, παρά το γεγονός ότι για κάθε όπλο που θα παραδίδουν οι μαχητές θα παίρνουν 50 δολάρια. Σύμφωνα με το Αλ-Τζαζίρα, η παράδοση που γινόταν σε τρία αστυνομικά τμήματα της συνοικίας, με τους Αμερικάνους να παρατηρούν από μακριά, δεν είχε σημαντικά αποτελέσματα την πρώτη μέρα και σε ένα από τα τμήματα έγιναν μόνο τρεις παραδόσεις μέσα σε τρεις ώρες.

Ιταμή πρόκληση

«Οι κρατούμενοι απεργού πείνας της "17 Νοέμβρη" επιχειρούν να επιβάλουν τους όρους τους στην Πολιτεία». Αυτή η δήλωση του υπουργού Δικαιοσύνης Αν. Παπαληγούρα διανεμήθηκε με fax από το Γραφείο Τύπου του υπουργείου Δικαιοσύνης το απόγευμα της περασμένης Τρίτης.

Οφείλουμε να σημειώσουμε πως από τα χείλη του κ. Παπαληγούρα τέτοια φράση δεν βγήκε. Ούτε το πρωί της ίδιας μέρας που επισκέφτηκε τον Κορυδαλλό και συντάκτης της «Κ» του έθεσε το θέμα της απεργίας πείνας για το ειδικό καθεστώς κράτησης, ούτε το μεσημέρι, όταν συναντήθηκε με αντιπροσωπεία που του έθεσε το θέμα, στην οποία επίσης συμμετείχε συντάκτης της «Κ» ως εκπρόσωπος των Κινήσεων Αλληλεγγύης. Φαίνεται πως επικράτησαν σκληρότερες σκέψεις συμβούλων του (ή μήπως κάποιων άλλων) και κρίθηκε σκόπιμο να γίνει γραπτά αυτή η δήλωση, μη τυχόν και παρεξηγηθεί η στάση του υπουργού ως «διαλλακτική έναντι των τρομοκρατών».

Η δήλωση Παπαληγούρα μας γυρίζει στις παλιές καλές μέρες της σκληρής δεξιάς (αλλά και του «εκσυγχρονιστικού» ΠΑΣΟΚ), όταν κάθε κινητοποίηση αντιμετώπιζόταν ως εκβιασμός κατά του κράτους και κάθε διάλογος επικοινωνίας κοβόταν με εκείνο το αμίμητο «δεν συζητάμε με απεργούς». Ας μη μείνουμε στη γενικότητα, όμως, αλλά ας δούμε επί της ουσίας τη δήλωση του υπουργού.

Ο ισχυρισμός ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι «επιχειρούν να επιβάλουν τους όρους τους» μόνο ως ιταμή πρόκληση μπορεί να θεωρηθεί. Γιατί οι πολιτικοί κρατούμενοι διεκδικούν δικαιώματα που ΠΡΕΠΕΙ να έχουν ως κρατούμενοι. Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, οι πολιτικοί κρατούμενοι διεκδικούν την τήρηση της νομιμότητας από το κράτος που παρανομεί. Το ότι το κράτος παρανομεί είναι πια κοινός τόπος. Έχει επισημανθεί όχι από τους συνηγόρους των πολιτικών κρατούμενων, αλλά από το σύνολο του νομικού κόσμου της χώρας. Ακόμα και από ανθρώπους που έχουν πάρει μέρος στη λυσασσμένη εκστρατεία απαξίωσης των οργανώσεων ένοπλης επαναστατικής βίας.

Ποιος εκβιάζει ποιον, λοιπόν; Οι κρατούμενοι δεν ζήτησαν καν να τους αναγνωριστεί η πολιτική ιδιότητα. Το κράτος τους την αναγνώρισε, εμμέσως, υποβάλλοντάς τους σ' αυτό το κτηνώδες ειδικό καθεστώς κράτησης-εξόντωσης. Έκαναν υπομνήματα, έκαναν αναφορές, έκαναν παραστάσεις οι συνήγοροί τους, πλην όμως προσέκρουσαν σε τοίχο. Όταν κάποια στιγμή κατέβηκε στη μέση ο πανύψηλος λαμαρινένιος τοίχος, πήραν μια μικρή ανάσα. Είδαν ένα κομμάτι ουρανό. Κι όταν ύστερα από μερικές μέρες ο λαμαρινένιος τοίχος έγινε αδιαφανές κλουβί, με διπλό πυκνό μεταλλικό πλέγμα, ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Αισθάνθηκαν ότι τους αντιμετωπίζουν σαν ζώα, ότι προσπαθούν να τους τσακίσουν κάθε αίσθημα αξιοπρέπειας. Ετσι, αναγκάστηκαν να καταφύγουν στο έσχατο μέσο, την απεργία πείνας.

Ο Αν. Παπαληγούρας δεν έχει τη φήμη του σκληρού δεξιού. Ας αναρωτηθεί αν του αντιστοιχεί να χρωθεί έναν ή και περισσότερους νεκρούς απεργούς πείνας. Ας μην κάνει άλλα πολιτικά λάθη.

ΕΙΠΕ:

ΔΕΝ ΦΤΑΙΜΕ ΕΜΕΙΣ, ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ (ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ)

ΔΕΝ ΕΙΠΕ:

ΕΚΕΙΝΟΙ ΕΠΕΛΕΞΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΤΑΓΟΥΝ ΣΤΑ ΜΑΤ (ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΟΥΒΑ ΣΤΗ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ)

■ Ντροπή

Χρειάστηκε να μεταφερθεί στο νοσοκομείο ο Δ. Κουφοντίνας, να βγουν οι γιατροί και να δηλώσουν ότι υπάρχει κίνδυνος για μη αντιστρεπτές βλάβες σε ζωτικά όργανα, για να ευαισθητοποιηθεί και ο Περισσός και να βάλει τον Κόρακα να κάνει μια δήλωση με την οποία ζήτησε την κατάργηση της φυλακής μέσα στη φυλακή. Χύνοντας, βέβαια, ταυτόχρονα το δηλητήριο για τη 17Ν. Ας σημειωθεί ότι είχαν προηγηθεί δημοσιεύματα (όπως ο θαυμάσιος «φάκελος» στην «Ελευθεροτυπία» του περασμένου Σαββάτου), αλλά και τοποθέτηση του ΣΥΝ. Τελευταίος και καταϊδρωμένος, λοιπόν, έσπευσε και ο Περισσός.

ΥΓ: Κάποιοι άλλοι, βέβαια, που το παίζουν και επαναστάτες, βρέθηκαν πίσω ακόμα και από τον Περισσό. Οχι μόνο δεν κόννησαν το δαχτυλάκι τους, όχι μόνο δεν πήραν μέρος στο κίνημα αλληλεγγύης, αλλά συζητούσαν ακόμα και το αν οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι πρέπει να χαρακτηρίζονται πολιτικοί κρατούμενοι! Βρέθηκαν δηλαδή πίσω όχι μόνο από πολλούς αστοφιλελεύθερους, όχι μόνο από τον Περισσό και τον ΣΥΝ, αλλά ακόμα και τον πρόεδρο του έκτακτου τρομοδικείου που καταδίκασε τους κατηγορούμενους για την υπόθεση της 17Ν. Εύγε!

■ <<Οποιοι κι αν είναι>>

Βέβαια, πολλοί απ' αυτούς που ζητούν από την κυβέρνηση να καταργήσει το ειδικό καθεστώς κράτησης, μιλώντας σε νομική ή ανθρωπιστική βάση, σπεύδουν να συμπληρώσουν, όταν αναφέρονται στους απεργούς πείνας και στα δικαιώματά τους, «όποιοι κι αν είναι αυτοί». Ειδικά το κάνουν αυτό οι εκπρόσωποι του Περιεσού, οι οποίοι βέβαια αρνούνται να τους αναγνωρίσουν την ιδιότητα του πολιτικού κρατούμενου. «Οποιοι κι αν είναι», λοιπόν. Ετσι το δέλετε, ρε λεβέντες; Για πείτε μας εσείς, λοιπόν, ποιοι είναι; Είναι πράκτορες μυστικών υπηρεσιών; Με δεκάδες ισόβια στην πλάτη τους; Κλεισμένοι σ' ένα κλουβί και αναγκασμένοι τώρα να κάνουν σκληρή απεργία πείνας, βάζοντας στη ζυγαριά του αγώνα την ίδια τους τη ζωή; Είναι μήπως «ληστές και δολοφόνοι»; Ξέρετε πολλούς τέτοιους που να επενδύουν με πολι-

τικό λόγο τη δράση τους;

Δεν βγαίνει αυτό το παραμύδι. Κι όσο θα περνάει ο καιρός δεν θα βγαίνει περισσότερο. Απεγκλωβιστείτε όσο είναι καιρός. Δεν είναι ανάγκη να ταυτιστείτε με τη 17Ν και τον ΕΛΑ. Το αυτόνητο να αναγνωρίσετε. Οι ήταν πολιτικές οργανώσεις της επαναστατικής Αριστεράς.

Το ξέρουμε, ματαιοποιούμε που σας το λέμε, αλλά δεν θα σας αφήσουμε και ανενόχλητους να σταλάζετε το πολιτικό δηλητήριο φορώντας τη μάσκα του ανθρωπισμού.

■ Μπερδέματα

Να ερμηνεύουν διαφορετικά το «Εθνος» του Μπόμπολα και η «Καθημερινή» του Αλαφούζου τη στάση Γιωργάκη έναντι του Καραμανλή, το καταλαβαίνουμε. Να συμβαίνει, όμως, το ίδιο με τις δυο εφημερίδες του συγκροτήματος Λαμπράκη είναι κομματάκι παράξενο. Τα μεν «Νέα» έγραψαν ότι κατά τον Γιωργάκη η σκανδαλολογία και η διαπλοκολογία έχουν ως στόχο την ομηρία του ΠΑΣΟΚ, το δε «Βήμα» ότι ο Γιωργάκης προσφέρει συναίνεση στον Καραμανλή. Φαίνεται πως το παιχνίδι ξεκίνησε βιαστικά, τους αιφνidiασε κάπως και έχουν πάθει ταράκουλο. Μόνο έτσι μπορούν να εξηγηθούν τόσο χοντρές αποκλίσεις στις εκτιμήσεις των φυλλάδων του «εθνικού εκδότη».

■ Γελοιοότητες

Η είδηση που ακούστηκε και έμεινε είναι ότι το ΕΣΡ δεν εξέδωσε πιστοποιητικό διαφάνειας στην εταιρία ΑΚΤΩΡ του ομίλου Μπόμπολα. Η αιτιολογία, όμως, και το παρασκήνιο δεν έγιναν γνωστά. Γράφηκαν στα φιλά που μόνο λίγους τα διαβά-

■ Και τι θα βγει;

Τί λέει η έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη για τις καταγγελίες πολιτών κατά μπάτσων; Αυτό που ξέρουμε όλοι και που ο κόσμος περιγράφει με τη χαρακτηριστική φράση «ου μπλέξεις». Οτι έτσι και μπλέξεις με μπάτσους, ακόμα και ξύλο να φας απρόκλητα, δεν υπάρχει περίπτωση να βρεις το δικό σου. Ειδικά αν κάνεις καταγγελία στους ιδίους τους μπάτσους. Επειδή κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει, ο ένας καλύπτει τον άλλο και στις χειρότερες περιπτώσεις το πολύ να πέσει καμιά διοικητική μικροποινή.

Ωραία, λοιπόν, τα είπε ο συνήγορος του πολίτη, τα έγραψαν οι εφημερίδες (όσο τα έγραψαν). Και τί θα βγει; Θα αλλάξει τίποτα; Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής πολιτικά για να πιστέψει ότι κάτι μπορεί ν' αλλάξει. Ο ΣτΠ είναι ο φερετζές της εξουσίας. Το ανεξάρτητο υποτιθέεται όργανο, που συγκεντρώνει τις καταγγελίες των πολιτών για τα κακώς κείμενα της Διοίκησης, του κράτους. Λειτουργεί σαν κοινωνικό αμορτισέρ, κάνοντας εκθέσεις οι οποίες πετιούνται στον καλαδο των αγρήστων. Η Αστυνομία είναι κεντρικός θεσμός του συστήματος εξουσίας. Για να μπορεί να φέρνει σε πέρας τον κατασταλακτικό της ρόλο, πρέπει να έχει την αίσθηση που έχει. Ο αστυνομικός πρέπει να είναι μπάτσος, για να μπορεί να λειτουργεί ως αστυνομικός. Πρέπει να είναι σε ζωώδη κατάσταση. Να έχει το αίσθημα του ακαταδίκτου και του εξουσιαστή. Κυριλέ μπάτσος δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο. Ας μην παριστάνουμε τους εκπληκτους, λοιπόν, όταν γίνονται εκθέσεις σαν αυτή του ΣτΠ. Ας πηγαίνουμε τη σκέψη μας παραπέρα, στα ουσιαστικά ζητήματα.

Κρίσιμες ώρες για τον Δ. Κουφοντίνα

ΤΟΥΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΕΚΡΟΥΣ;

Μεσημέρι Πέμπτης, 14 Οκτώβρη. Ο Δημήτρης Κουφοντίνας μόλις έχει υποβληθεί σε εγκεφαλογράφημα και η ανησυχία των γιατρών για την κατάσταση της υγείας του φτάνει στο ζενίθ. Οι εξετάσεις δείχνουν ότι μπαίνει στη φάση της έναρξης βλαβών σε ζωτικά του όργανα, χωρίς ακόμη να έχει επέλθει καμιά τέτοια βλάβη.

Δuo ώρες πριν, στην εκπομπή της στο ραδιόφωνο του Alpha, η Κατερίνα Κατή βγάζει στον αέρα μια ειδήση που σε μας τουλάχιστον προκαλεί ένα μικρό σοκ: Ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθήνας Δ. Παπαγγελόπουλος, ανέθεσε στον εισαγγελέα Ευάγγ. Κασαλιά την παρακολούθηση της πορείας της υγείας του Δ. Κουφοντίνα, μετά τη μεταφορά του στο «Γιώργος Γεννηματάς» (αρμοδιότητα έχει πλέον η Εισαγγελία Αθήνας και όχι αυτή του Πειραιά). Ο εισαγγελέας Κασαλιάς επισκέφτηκε την Παρασκευή 8/10 (την επομένη δηλαδή της μεταφοράς του Κουφοντίνα) το νοσοκομείο και συζήτησε με τους γιατρούς. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, το σφοδρό ενδιαφέρον του προϊστάμενου της Εισαγγελίας προκάλεσε η ανησυχία του για την υγεία του απεργού πείνας.

Επειδή γνωρίζουμε καλά, ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις οι εισαγγελείς δεν λειτουργούν ερήμην του πολιτικού τους προϊσταμένου, του υπουργού Δικαιοσύνης (το παραμύθι της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης είναι καλό, αλλά δεν έχει δράκο) και επειδή η στάση του Αν. Παπαληγούρα ήταν άκαμπτη ακόμα και μια εβδομάδα μετά από την πρώτη επίσκεψη του εισαγγελέα στο νοσοκομείο, είμαστε σίγουροι ότι από πλευράς Εισαγγελίας επιχειρείται η άσκηση εκβιασμού στους γιατρούς, για να υποβάλουν τον Δ. Κουφοντίνα σε υποχρεωτική σίτιση και θεραπευτική αγωγή, σπάζοντας μ' αυτό τον τρόπο την απεργία πείνας που κάνει. Ξέρουμε πολύ καλά πως ενεργούν οι εισαγγελείς σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ασκούν εκβιασμό στους γιατρούς, με την απειλή της απαγγελίας κατηγορίας για ανθρωποκτονία από αμέλεια με ενδεχόμενο δόλο (κακούρηγμα), για να τους υποχρεώσουν να επέμβουν, ακόμα και παρά τη θέληση του

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

- Δημήτρης Κουφοντίνας από 18/9
- Χριστόδουλος Ξηρός από 25/9
- Ηρακλής Κωστάρης από 2/10
- Σάββας και Βασίλης Ξηρός από 9/10
- Χρήστος Τσιγαρίδας από 12/10
- Αλέκος Γιωτόπουλος από σήμερα

ασθενούς-απεργού πείνας. Δίνουν δε μια δική τους ερμηνεία του νόμου, ο οποίος απαγορεύει οποιαδήποτε επέμβαση των γιατρών παρά τη θέληση του ασθενούς, όσο αυτός έχει τις αισθήσεις του και ικανότητα να σκέφτεται και να αποφασίζει.

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι νομικό. Είναι ξεκάθαρα πολιτικό. Ειδικά σε περιπτώσεις σαν αυτή του Δ. Κουφοντίνα. Ο ίδιος, με δήλωσή του, που έγινε μετά την άκαρπη συνάντηση του υπουργού Δικαιοσύνης με την αντιπροσωπεία που τον επισκέφτηκε (δημοσιεύεται χωριστά), κατέστησε σαφές ότι συνεχίζει την απεργία πείνας, γιατί «ζωή χωρίς αξιοπρέπεια δεν είναι ζωή». Μια μέρα μετά, στη συνέντευξη τύπου που δόθηκε στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου, ο Δ. Κουφοντίνας διεμήνυσε μέσω της συνηγόρου του, ότι αρνείται να δεχτεί ορό, ότι αρνείται να του τοποθετηθεί φλεβικός καθετήρας για να μπορούν οι γιατροί να προχωρήσουν σε άμεση επέμβαση σε περίπτωση άμεσου κινδύνου κώματος και ότι αν φτάσει σε κατάσταση που θα έχει υποστεί μη αντιστρεπτές βλάβες, δεν θέλει καμιά ιατρική στήριξη.

Το ρεπορτάζ γράφεται στην κυριολεξία επί του πιεστηρίου, γι' αυτό και η ροή είναι ανάλογα με τις εξελίξεις ώρα προς ώρα από τη 1 το μεσημέρι της Πέμπτης και μετά.

Το μεσημέρι από το υπουργείο Δικαιοσύνης διοχετεύεται η ειδήση ότι από το κλουβί του Κορυδαλλού ξηλώνεται το πλέγμα. Σύντομα διευκρινί-

ται ότι δεν πρόκειται για «το πλέγμα», αλλά μόνο για την οροφή. Από τον Κορυδαλλό πληροφορούμαστε πως όντως ξηλώθηκε η οροφή, χωρίς να πειραχτούν καθόλου τα πλαινά. Οι δημοσιογράφοι ζητούν από τον υπουργό Δικαιοσύνης να κάνει δήλωση, όμως

ισχυριζόταν, αλλά λόγοι εκδικητικότητας. Προσπαθεί να σώσει όχι μόνο το ειδικό καθεστώς, αλλά ακόμα και το κλουβί, το πιο απεχθές (σε πραγματικό και συμβολικό επίπεδο) στοιχείο του. Ο ίδιος ο Αν. Παπαληγούρας έλεγε στην επιτροπή που τον επι-

χειροβομβίδα; Αν, λοιπόν, δεν υπάρχει τέτοιος φόβος, γιατί δεν ξηλώνει και τα πλαινά; Και γιατί δεν κάνει μια δήλωση με την οποία να απαντά όχι μόνο στα αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων, αλλά στη γενική κατακραυγή του νομικού (και όχι μόνο) κόσμου, που ζητά την κατάργηση του ειδικού καθεστώτος κράτησης;

Η απάντηση από τον Δ. Κουφοντίνα ήταν ότι η απεργία πείνας συνεχίζεται. Ίδια ήταν η απάντηση και από τους άλλους απεργούς πείνας των ανδρικών φυλακών και τον Χρ. Τσιγαρίδα που κρατείται στις γυναικείες φυλακές.

Το απόγευμα ανέλαβε δράση το άλλο κέντρο, ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος. Απαντώντας σε έγγραφο των θεραπόντων γιατρών, με το οποίο τον ενημέρωναν ότι η κατάσταση του Δ. Κουφοντίνα είναι κρίσιμη και εγκυμονεί ανεπίτρεπτες βλάβες, τους έστειλε το εξής τρομοκρατικό έγγραφο:

«Κατά την διάρκεια της εκτοπίσεώς των είναι δυνατόν να στερηθούν ωρισμένων δικαιωμάτων, άπνα οι νόμοι εξασφαλίζουν εις τους πολίτας, διότι δεν είναι δυνατόν να απολαύουν των αγαθών του φιλελευθερισμού οι έχοντες ως έργον την ανατροπήν της κοινωνίας και την υποδούλωσιν του Έθνους».

Αιτιολογική Εκθεση Αναγκαστικού Νόμου 511/31.12.1947

κάτι τέτοιο δεν γίνεται ούτε μέχρι αργά το βράδυ.

Είναι φανερό ότι ο υπουργός κάνει μισή υποχώρηση, προσπαθώντας να πετύχει σταμάτημα της απεργίας πείνας. Ενεργεί με λογική «γύφτικου παζαριού» και αποκαλύπτει με τη στάση του ότι δεν ήταν λόγοι ασφάλειας που επέβαλαν την κατασκευή του μεταλλικού κλουβιού, όπως

σκέφτηκε την Τρίτη, ότι το πλέγμα στην οροφή πρέπει να μείνει, μη τυχόν και πετάξει κανένας από τους συγγενείς των θυμάτων της 17Ν καμιά χειροβομβίδα! Τοι επιχείρημα είναι γελοίο, αλλά τώρα, με την αφαίρεση του πλέγματος της οροφής, αποδείχτηκε και εντελώς κάλπικο. Τώρα δεν φοβάται ο κ. Παπαληγούρας μην πεταχτεί καμιά

«Σας γνωρίζουμε ότι από τη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 του Συντάγματος προκύπτει υποχρέωση της Πολιτείας να προστατεύει τη ζωή όλων των πολιτών καθ' όλη τη διάρκειά της. Η ανθρώπινη ζωή είναι το ανώτερο αγαθό και ο Ποινικός Κώδικας τιμωρεί ακόμη και τη βοήθεια σε αυτοκτονία. Η ζωή μέχρι και την τελευταία στιγμή έχει την ίδια αξία. Η συναίνεση του θανατούμενου δεν γίνεται να δικαιολογήσει πράξη θανάτωσής του. Ενώπιον όλων αυτών, οι θεράποντες ιατροί του ασθενούς Δημήτρη Κουφοντίνα του οποίου η υγεία βαίνει συνεχώς επιδεινούμενη, χωρίς αυτοί (οι γιατροί) να μπορούν να γνωρίζουν το κρίσιμο χρονικό σημείο που να είναι αποφασιστικό για την περαιτέρω πορεία του προς τον θάνατο, επιβάλλεται να επέμβουν άμεσα οποτεδήποτε κρίνουν ότι κινδυνεύει η ζωή του και να λάβουν τα αναγκαία κατά την κρίση τους θεραπευτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης της υγείας του

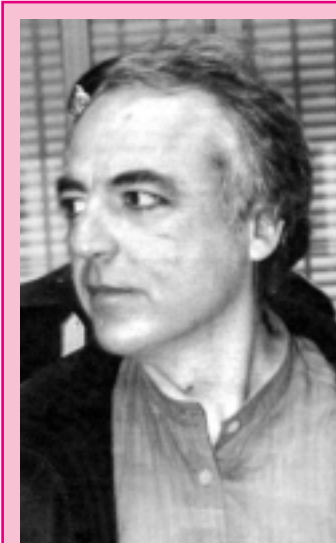
σε τρόπο ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο η ζωή του ή να υποστεί μη αναστρέψιμες βλάβες υγείας. Αλλιώς θα 'χουν ποινική ευθύνη για έκθεση ή ανθρωποκτονία από αμέλεια ή οποιαδήποτε άλλη πράξη θα προκύψει από την εισαγγελική έρευνα η οποία θα διενεργηθεί σε περίπτωση που ο ασθενής αποβιώσει».

Ο εκβιασμός των γιατρών είναι φανερός. Με ποιο δικαίωμα, όμως, οι γιατροί θα επιχειρήσουν βίαια να προσφέρουν οποιαδήποτε θεραπεία σε έναν ασθενή ο οποίος θα αρνείται; Τί θα γίνουν, μπήτσοι να τον δέσουν στο κρεβάτι και να του βάλουν με το ζόρι ορό;

Αυτές είναι οι εξελίξεις μέχρι αργά το βράδυ της Πέμπτης. Ο υπουργός Δικαιοσύνης ανγνωρίζει έμμεσα ότι υπάρχει πρόβλημα με το ειδικό καθεστώς και προσπαθεί να παζαρέψει για να το διασώσει. Ταυτόχρονα, κινεί τον εισαγγελέα μηχανισμό, για να υποχρεώσει τους γιατρούς να πάρουν αυτοί την ευθύνη της καταστολής του απεργού πείνας Δ. Κουφοντίνα. Οι γιατροί μέχρι στιγμής δεν έχουν κάνει καμιά κίνηση και ο Δ. Κουφοντίνας συνεχίζει την απεργία πείνας, πίνοντας μόνο νερό.

Είναι «ηλίου φαινότρον», ότι πρέπει να παρέμβουν καταρχάς τα συνδικαλιστικά όργανα των γιατρών. Να πάρει θέση ο υπουργός Υγείας, που είναι και πανεπιστημιακός γιατρός. Δεν μπορεί ένας εισαγγελέας να θέλει να μετατρέψει γιατρούς σε μπήτσους ή δεσμοφύλακες. Και βέβαια, αν ο υπουργός Δικαιοσύνης θέλει να κάνει μια κίνηση καλής θέλησης, οφείλει να ξηλώσει αμέσως το κλουβί και να δεσμευτεί ότι θα θέσει υπό εξέταση το ειδικό καθεστώς κράτησης. Μόνο μια τέτοια δέσμευση θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια έντιμη συμφωνία. Ας συγκαλέσει το γνωμοδοτικό όργανο που προβλέπει ο Σωφρονιστικός Κώδικας, το Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο των Φυλακών, για να γνωμοδοτήσει για τη νομιμότητα αυτού του καθεστώτος. Διαφορετικά, θα επιβεβαιώσει εκείνους που υποστηρίζουν ότι τοποθετήθηκε σ' αυτή τη θέση επειδή είναι άβουλος και θα λέει μόνο «yes».

Όσο για το κίνημα αλληλεγγύης, μετά την πορεία της Πέμπτης πρέπει να κλιμακώσει.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΦΟΝΤΙΝΑ

Στη στάση του Υπουργείου απαντάμε συνεχίζοντας την απεργία. Δεν έχουμε τίποτα να χάσουμε. Αν η ζωή χωρίς ελευθερία είναι επιβίωση, ζωή χωρίς αξιοπρέπεια δεν είναι ζωή.

Δημήτρης Κουφοντίνας
Γ.Κ.Ν. «Γιώργος Γεννηματάς»
12.10.2004

Δάκτυλος ΓΣΕΕ στην εκπαίδευση

Αποφασισμένοι να μπουν δυνατά στα εκπαιδευτικά πράγματα δείχνουν οι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ. Αιτία το παραδάκι που θα ρέει ζεστό στις τσέπες τους από τα ευρωπαϊκά προγράμματα του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου, η ισχυροποίηση της φήμης τους και της εικόνας τους ως θεσμού του συστήματος, η βόλεψη ημετέρων και η πλήρης αλλοτρίωση συνειδήσεων.

Είναι γνωστό ότι στο πρόσφατο παρελθόν η ΓΣΕΕ πραγματοποίησε έρευνες και ανακοινώσεις για το Ολοήμερο Σχολείο, την απορρόφηση των αναπληρωτών, την απόδοση των μαθητών στις εξετάσεις του Λυκείου. Σήμερα καταβάλλει προσπάθεια να μπει πιο συγκροτημένα και επιθετικά στο παιχνίδι, ιδρύοντας το Κέντρο Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Κ.ΑΝ.Ε.Π - ΓΣΕΕ), μια αστική εταιρία «μη κερδοσκοπικού» χαρακτήρα, το καταστατικό της οποίας κατατέθηκε ήδη στο πρωτοδικείο και στο υπουργείο Παιδείας.

Ηδη η ΓΣΕΕ ανακοίνωσε πως «αισθάνεται την ανάγκη να καταθέσει τις προτάσεις και προβληματισμούς της» για το σύστημα των εξετάσεων εισαγωγής στα ΑΕΙ - ΤΕΙ και για την κοινωνική αξιολόγηση του Ολοήμερου Σχολείου.

Προς τούτο πραγματοποίησε δύο αντίστοιχες έρευνες, μία ανάμεσα στους βαθμολογητές των εξεταστικών κέντρων και μία ανάμεσα σε γονείς που τα παιδιά τους φοιτούν στο Ολοήμερο Σχολείο.

Και στις δύο περιπτώσεις, από τις μέχρι σήμερα ανακοινώσεις της ΓΣΕΕ, προκύπτει η απόλυτη ταύτιση των γραφειοκρατών συνδικαλιστών με το «δια ταύτα» που επιθυμεί να πετύχει η πολιτική εξουσία: Πρώτον, τη διατήρηση των εξετάσεων μετά το σχετικό «λίφτιγκ», αφού αποτελούν ισχυρό και απόλυτα πετυχημένο ταξικό φραγμό για την αποθάρρυνση και το κόψιμο των παιδιών της εργατικής τάξης. Και δεύτερον, την ενίσχυση και επέκταση του Ολοήμερου παιδοφυλακτηρι-

ου, γιατί αποτελεί φθηνή λύση για το κράτος, που δίνει την ελευθερία στους καπιταλιστές να απασχολούν τους γονείς-εργαζόμενους σε «μαύρους», καταργώντας κάθε έννοια οχτώωρου και σταθερών εργασιακών σχέσεων.

Η «φιλολαϊκή» και «φιλεργατική» λοιπόν ΓΣΕΕ, αφού πρώτα η ίδια αναπέμπει ύμνους σ' ένα «αξιοκρατικό και ορθολογικό δομημένο εκπαιδευτικό σύστημα», κάνει έκκληση σε φορείς του ΥΠΕΠΘ και της πολιτείας, στα πολιτικά κόμματα, στην τοπική αυτοδιοίκηση, τις εκπαιδευτικές οργανώσεις και συνδικάτα, τους «κοινωνικούς εταίρους» κ.λπ. να συμμετέχουν στον «κοινωνικό διάλογο» για την Παιδεία και να ομονοήσουν «στο τρόπο που οι απόφοιτοι του Λυκείου θα εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση». Επομένως, οι εκτιμήσεις της πλειοψηφίας των βαθμολογητών των γραπτών εξετάσεων της Γ' Λυκείου, που αναφέρονται στην έρευνα ότι δηλαδή το ισχύον εξεταστικό

σύστημα διευρύνει τις κοινωνικές ανισότητες, δεν μειώνει καθόλου την ανάγκη εξωσχολικής υποστήριξης, δεν περιορίζει την οικονομική επιβάρυνση των οικογενειών των υποψηφίων και αποδυναμώνει τον παιδαγωγικό ρόλο του Λυκείου, μόνο ως παράμετροι μιας διορθωτικής προσπάθειας μπορούν να εκληφθούν, η οποία όμως θα αφήνει άθικτο το θεσμό των εξετάσεων και γενικότερα την ύπαρξη αξιολογικών κρίσεων για την επιλογή των υποψήφιων φοιτητών.

Όσον αφορά στην έρευνα, στις διαπιστώσεις και στα συμπεράσματα για την «κοινωνική αξιολόγηση του Ολοήμερου Σχολείου», οι μεν γονείς μοιάζουν να αντιφάσκουν, θεωρώντας από τη μια μεριά θετική έως πολύ θετική τη λειτουργία του Ολοήμερου Δημοτικού, ενώ από την άλλη εκφράζουν παράπονα για τη μη προετοιμασία των μαθημάτων της επόμενης ημέρας και την έλλειψη πρόσθετων δραστηριοτήτων όπως η πληρο-

φορική, τα αγγλικά, οι αθλητικές δραστηριότητες, που συνεχίζουν να τα αναζητούν στην αγορά, η δε ΓΣΕΕ ποιεεί την νήσαν ως προς την «ταμπακίερα».

Δηλαδή δεν κάνει καμιά αναφορά στις συνθήκες εργασίας των γονιών - τις οποίες υποτίθεται προστατεύει - που τους εξαναγκάζουν να «παρκάρουν» τα παιδιά τους, στις τόσο τρυφερές ηλικίες των μικρών τάξεων του Δημοτικού, στο Ολοήμερο Σχολείο, ούτε φυσικά στα «κοιμημένα» (;), όπως είναι το οχτώωρο και ο συνεχής, σταθερός χρόνος εργασίας και βέβαια δε βάζει επί τάπητος και άλλα «επαναστατικά» αιτήματα όπως είναι το μειωμένο ωράριο για την εργαζόμενη μητέρα.

Η ΓΣΕΕ δε βλέπει πουθενά και τη μειωμένη χρηματοδότηση των Ολοήμερων Σχολείων, που εξαναγκάζει τα παιδιά να «κοιμούνται», να «τρώνε», και να «παίζουν» εκεί όπου «διαβάζουν» με την επιτήρηση δασκάλων μιας χρήσης (στην πλειοψηφία τους

αναπληρωτές και ωρομίσθιοι).

Και βέβαια οι τόσο ευαίσθητοι γραφειοκράτες της ΓΣΕΕ δε βλέπουν πουθενά και τις ανάγκες των παιδιών, παρά μόνο τις «ανάγκες» των γονιών που και πάλι τις ταυτίζουν με τις ανάγκες του κεφάλαιου και των εργοδοτών.

Τελευταία «καινοτόμα πρωτοβουλία» της ΓΣΕΕ στα εκπαιδευτικά πράγματα, που με τόσα ταρατατζούμ μας ανακοίνωσε, είναι και η ίδρυση της κακόφημης Ακαδημίας Εργασίας και Δια Βίου Μάθησης, μέσω της οποίας επιχειρεί να βάλει τορπίλη στη δημόσια πανεπιστημιακή εκπαίδευση, με τις ευλογίες ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, που από καιρό μας βομβαρδίζουν με την ιδέα των «μηκρατικών, μη-κερδοσκοπικών» πανεπιστημίων (βλέπε Κόντρα Νο 350), ευελπιστώντας να ατονήσουν σιγά-σιγά τις αντιστάσεις μας και να αποδεχτούμε τετελεσμένα.

Αξιος λοιπόν ο μισθός των συνδικαλιστάρδων.

Γιούλα Γκεσούλη

Νέος δανεισμός για τον ΕΛΓΑ

Ο Ε. Μπασιάκος όχι μόνο συνεχίζει την πολιτική του δυσβάστακτου δανεισμού του ΕΛΓΑ, αλλά φτάνει στο σημείο να θεωρεί πετυχημένη αυτή την πολιτική. Τη Δευτέρα 11 Οκτώβρη ανακοίνωσε ότι εξασφάλισε νέο δάνειο του ΕΛΓΑ από την ΑΤΕ, ύψους 200 εκατ. ευρώ, «για την κάλυψη των αναγκών του για αποζημιώσεις και οικονομικές ενισχύσεις μέχρι 31/12/2004». Έτσι, σε διάστημα πέντε μηνών η νέα πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας υποχρέωσε τον ΕΛΓΑ να δανειστεί με επιπλέον 500 εκατ. ευρώ.

Πριν επαναλάβουμε συνοπτικά ποιες είναι οι ανάγκες του ΕΛΓΑ, είναι σκόπιμο να θυμίσουμε, ότι ο ΕΛΓΑ δεν ενισχύεται από τον κρατικό προϋπολογισμό για να δίνει αποζημιώσεις στους αγρότες, με το πρόσχημα ότι έτσι θα νοθεύταν ο ανταγωνισμός. Οι πρώτες ανάγκες, λοιπόν, είναι αυτές που αποζημιώνει ο ΕΛΓΑ, βασιζόμενος στις εισφορές των αγροτών. Σύμφωνα με τον Ν. 2945/2001 έπρεπε να δημιουργηθεί στον ΕΛΓΑ ειδικό αποθεματικό καταστροφικών κινδύνων, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, για να αντιμετωπιστεί από τον ΕΛΓΑ

η δύσκολη κατάσταση που δημιουργήθηκε από τις μεγάλες καταστροφές που παρατηρήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Η προηγούμενη πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας δεν υλοποίησε τη δέσμευσή της αυτή και συνέχισε την πολιτική του δυσβάστακτου δανεισμού του ΕΛΓΑ. Την ίδια πολιτική εφαρμόζει και ο Ε. Μπασιάκος, ξεχνώντας τις προεκλογικές δεσμεύσεις της ΝΔ.

Οι δεύτερες ανάγκες του ΕΛΓΑ είναι αυτές που κάλυπτε μέχρι το 2001 η Διεύθυνση ΠΣΕΑ (Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτακτης Ανάγκης) με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, για καταστροφές στο αγροτικό κεφάλαιο και την παραγωγή σε περιπτώσεις θεομηνιών ή άλλων έκτακτων γεγονότων. Εννοείται ότι η κάλυψη αυτή ήταν περιορισμένη, μιας και δεν αποζημιώνονταν πλήρως οι

αγρότες για τις καταστροφές στο κεφάλαιο και στην αγροτική παραγωγή. Τέλος του 2001 η προηγούμενη πολιτική ηγεσία ακαίρεσε αυτή την αρμοδιότητα από την ΠΣΕΑ και έβαλε τον ΕΛΓΑ να δανείζεται για να καλύψει και αυτές τις ανάγκες. Τον υποχρέωσε δε σε δανεισμό από την ΑΤΕ. Να σημειώσουμε ακόμη, ότι υποχρεώνει τον ΕΛΓΑ, μέσω των δανειακών συμβάσεων, να πληρώνει τους τόκους

των τριών πρώτων χρόνων. Είναι άγνωστο τι θα γίνει με τα τοκοχρεολύσια, εάν δηλαδή θα καλυφτούν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αυτό θα φανεί στον φετινό προϋπολογισμό.

Αντί λοιπόν να πανηγυρίζει ο Ε. Μπασιάκος καλά θα κάνει: Πρώτο, να πληρώσει τους τόκους της τριετούς περιόδου χάριτος και τα τοκοχρεωλύσια όλων των δανείων του

ΕΛΓΑ. Δεύτερο, να δημιουργήσει στον ΕΛΓΑ το ειδικό αποθεματικό καταστροφικών κινδύνων, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τρίτο, οι καλύψεις που γίνονταν από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσω ΠΣΕΑ να συνεχιστούν και μάλιστα με την απαιτούμενη χρηματοδότηση για να αποζημιώνονται πραγματικά οι αγρότες.

Κοροϊδεύουν τους βαμβακοπαραγωγούς

Για να κρύψουν τις συνέπειες του καταστροφικού Κανονισμού

Την προηγούμενη εβδομάδα σε άρθρο με τίτλο «Στα χνάρια του ψευδο-Βαγγέλη ο Ε. Μπασιάκος» ανάμεσα στ' άλλα γράφαμε: «Δεύτερο, έδωσε χαμηλότερη εκτίμηση ηρτημένης παραγωγής, μόνο και μόνο για να εμφανίσει υψηλότερη προσωρινή ελάχιστη τιμή». Είμασταν απόλυτα βέβαιοι γι' αυτό και δεν νομίζαμε ότι ανακαλύπτουμε την Αμερική, γιατί γνωρίζαμε, ότι φέτος η μέση στρεμματική απόδοση στο βαμβάκι θα ξεπεράσει τα 320 κιλά ανά στρέμμα, όπως επίσης ότι πάλι πρακτική της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, στα χνάρια της οποίας

βαδίζει ο Ε. Μπασιάκος ήταν η υποεκτίμηση της προσωρινής ηρτημένης παραγωγής σύσπορου βαμβακιού.

Δεν περιμέναμε όμως ότι θα έβγαине ο ίδιος ο ΟΠΕΚΕΠΕ στις 7 Οκτώβρη (την ώρα που εμείς ήμασταν στο τυπογραφείο) με ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του και θα ομολογούσε, ότι φέτος υποεκτίμησε κατά 10% την προσωρινή ηρτημένη παραγωγή σύσπορου βαμβακιού, που έστειλε στην ΔΕΦΙ (Δαχειριστική Επιτροπή Φυσικών Ινών), για να βγει η προσωρινή ελάχιστη τιμή που θα παίρνουν οι βαμβακοπαραγωγοί.

Τόσο η απόφαση για υποεκτίμηση της

ηρτημένης παραγωγής όσο και η απόφαση για γνωστοποίησή της έγιναν ύστερα από υπόδειξη του Ε. Μπασιάκου. Με το που έδωσε η Ελλάδα στη ΔΕΦΙ μέση στρεμματική απόδοση 285 κιλά ανά στρέμμα, αυτή αποφάσισε ότι η προσωρινή ελάχιστη τιμή που πρέπει να παίρνουν τουλάχιστον οι αγρότες μέχρι τις 15 Δεκεμβρη είναι 225 δρχ. Εάν δεν έκαναν την υποεκτίμηση της μέσης στρεμματικής απόδοσης κατά 10%, η προσωρινή ελάχιστη τιμή θα ήταν μόνο 154 δρχ. και θα φαινόταν για μια ακόμη φορά οι καταστροφικές συνέπειες του Κανονισμού για το σύσπορο βαμβάκι.

Φυσικά, ο υπουργός το έκανε αυτό για να καλύψει και να εκτονώσει το κίνημα των βαμβακοπαραγωγών και όχι για να προστατεύσει το εισόδημά τους. Παρασκηνιακά, στελέχη του ΟΠΕΚΕΠΕ και του υπουργείου, για να δικαιολογήσουν την υποεκτίμηση της στρεμματικής απόδοσης, λένε ότι το μέτρο αυτό δεν είναι οριζόντιο και ότι το πήραν για να αποτρέψουν το φούσκωμα της παραγωγής. Ο τελευταίος ισχυρισμός είναι κάλπικος, γιατί ο Ε. Μπασιάκος δίνοντας στους παραγωγούς το δικαίωμα να διακινούν πέντε δηλώσεις, άνοιξε έτσι κι αλλιώς το δρόμο στο φούσκωμα.

Από ίνδαλμα λαμόγιο;

Την επαύριο της απόρριψης της δεύτερης αίτησης της ΑΕΚ για υπαγωγή στο άρθρο 44, ο Ντέμης σε μια παραληρηματική συνέντευξη Τύπου κήρυξε τον ανένδοτο αγώνα ενάντια σε όσους υπονομεύουν το μέλλον της ομάδας και τον εμποδίζουν να κάνει πραγματικότητα το σχέδιό του, να γίνει δηλαδή ιδιοκτήτης της ΑΕΚ χωρίς να βάλει το χέρι στην τσέπη. Δεν άργησε όμως να βγάλει τα φουσκλίκια του αγώνα και να συναντηθεί με τον Ορκανό (για τον οποίο είχε αφήσει σαφείς αιχμές, ότι κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να καταστρέψει την ΑΕΚ), εκφράζοντας μάλιστα μετά το τέλος της συνάντησής τους την αισιοδοξία του, ότι υπάρχει λύση και θα βρεθεί πολύ σύντομα, αφού υπάρχει καλή διάθεση και από τις δυο πλευρές.

Όπως καταλάβατε, ο Ντέμης έκανε μια από τις μεγάλες κωλοτούμπες της ζωής και πλέον «συναντιέται» (λόγω της συμπάθειας που έτρεφε η στήλη στον ποδοσφαιριστή Ντέμη δεν χρησιμοποιούμε το ρήμα γλύφει) με αυτούς που έφτυνε. Είχαμε γράψει την εποχή που ο νυν πρόεδρος εκδήλωσε το ενδιαφέρον του να αναλάβει τις τύχες της ΑΕΚ, ότι αν συμβεί κάτι τέτοιο, πολύ γρήγορα θα χάσει την πολύ καλή εικόνα που είχε γι' αυτόν η πλειοψηφία των φιλάθλων, ανεξάρτητα συλλογικής προτίμησης. Από τη στιγμή που ανέλαβε να διοικήσει μια καπιταλιστική επιχείρηση και μάλιστα μια χρεοκοπημένη επιχείρηση, ήταν κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι θα λειτουργούσε με το αποκρουστικό πρόσωπο του καπιταλιστή που επιδιώκει με κάθε τρόπο και μέσο το μέγιστο δυνατό κέρδος και ότι θα άφηνε στην άκρη το συναίσθημα και τον ρομαντισμό που τον χαρακτήριζε σαν ποδοσφαιριστή. Νομίζω ότι η δικαίωση ήρθε γρηγορότερα από όσο υπολογίζαμε.

Ο πρόεδρος Ντέμης δεν έχει καμιά ομοιότητα με τον ποδοσφαιριστή Ντέμη που όλοι θαυμάζαμε. Η συμπεριφορά του απέναντι στους πρώην συμπαίχτες του το καλοκαίρι, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα το ντου των οργανωμένων οπαδών της ομάδας στους Θρακομακεδόνες και το παρ

αλιγό λιντσάρισμα όσων παιχτών δεν δέχτηκαν το συμβιβασμό που απαιτούσε, η απαίτησή του να του χαριστούν τα χρέη της ομάδας, αλλά και η αλλαγή της στάσης του απέναντι στην Original που τον στήριξε από τη πρώτη στιγμή στην προσπάθειά του (δεν διάτασε να πάρει σαφή και ξεκάθαρη θέση υπέρ των Different στην κόντρα τους με την Original),

βήμα γοργό και αφεπόμερο και κάποιες ενέργειές του που δείχνουν ότι ετοιμάζεται να καβαλήσει το καλάμι (για κάποιους το έχει ήδη καβαλήσει).

Δυστυχώς γι' αυτόν, όσο συνεχίζεται η οικονομική κρίση στην ομάδα, θα είναι ανα-

Από την Πόλη έρχομαι και στην κορφή το άρθρο 44

δείχνουν ότι όλα έχουν αλλάξει.

Το τελευταίο διάστημα ο Ντέμης, κάτω από το βάρος των δυσμενών οικονομικών δεδομένων για την ομάδα, συμπεριφέρεται όπως όλα τα λαμόγια που λυμαίνονται το ελληνικό ποδόσφαιρο. Ψευδοταμπουκάδες, μαγκιά, «απειλές» εναντίον όσων δεν δέχονται να χαρίσουν τα χρέη της ΑΕΚ, χρησιμοποίηση των οργανωμένων οπαδών της ομάδας ως μοχλού πίεσης, όλα αυτά έχουν κυριαρχήσει, κάνοντας μακρινή ανάμνηση τον Ντέμη που είχαμε όλοι αγαπήσει. Ηδη, μια πολύ μεγάλη μερίδα των φιλάθλων που δεν είναι οπαδοί της ΑΕΚ έχει άρει την εκτίμησή της στο πρόσωπό του και τον ταυτίζει με τους υπόλοιπους. Για να είμαστε δίκαιοι απέναντί του θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι όλα αυτά γίνονται από την αγάπη του για την ΑΕΚ, όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε αφενός ότι ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες των προθέσεων και ο Ντέμης τον βαδίζει με

γκασμένους να καταφεύγει σε μαϊμού ανένδοτους και θεαματικές κωλοτούμπες, προκειμένου ο ίδιος να παραμείνει πρόεδρος της ΑΕΚ και η ΑΕΚ στην επαγγελματική κατηγορία. Όσο για το «διάλογο», τις «συμφωνίες» και τις «συναινετικές λύσεις», που θα σώσουν την ομάδα από την καταστροφή, καλό θα είναι οι οπαδοί της να μην παραμυθιάζονται. Αρκεί να θυμηθούμε τους όρους με τους οποίους έγινε η ρύθμιση των χρεών του Ολυμπιακού μετά τον Κοσκωτά. Εκτός από τα φράγκα που πλήρωσαν, οι ερυθρόλευκοι χρειάστηκαν και δέκα πέτρινα χρόνια (οι παλιότεροι θα θυμούνται τις φήμες για συμφωνία κυρίων, προκειμένου οι Βαρδινογιάννηδες να δεχτούν να χορηγηθεί «οξυγόνο» στον αιώνιο αντίπαλό τους), μέχρι να χαμογελάσει και πάλι το χεϊλάκι τους. Για το λόγο αυτό, ας ψάξουν άλλο τρόπο να βοηθήσουν την ομάδα τους και ας σταματήσουν να συμπεριφέρονται σαν ιδιωτικός στρατός του Ντέμη.

Πάπιας

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ΥΓ1: Μεγάλης προβολής έτυχε η συνάντηση του Ντέμη με τον οικουμενικό πατριάρχη Βαρθολομαίο, κατά τη διάρκεια της μετάβασης της ομάδας στην Ιστανμπούλ για το φιλικό με την Γαλατά Σαράι, με αφορμή τη συμπλήρωση των 80 χρόνων από την ίδρυση της ΑΕΚ. Εκτός από τις φιλοφρονήσεις, τις ευχές και τη δεξίωση που παρέθεσε στα μέλη της αποστολής ο πατριάρχης, οι ποδοσφαιριστές της ΑΕΚ είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν την Αγία Σοφία και να νιώσουν «δέος και μια πρωτόγνωρη εμπειρία». Από τη μεριά μας σχολιάζουμε, ότι αντί για τις καλές ευχές και τα μεγάλα λόγια για την ιστορία και την προσφορά της ΑΕΚ, θα ήταν προτιμότερο ο ένθερμος -κατά δήλωσή του- οπαδός της ομάδας Βαρθολομαίος να δώριζε στον Ντέμη καναδινό από τους σταυρούς που κρέμονταν από το λαιμό του, μπας και κατάφερε να βουλώσει καμιά τρύπα ο πρόεδρος.

ΥΓ2: Με δηλώσεις του στις ιταλικές αθλητικές εφημερίδες ο αρχηγός της Λιβόρνο, ο σύντροφος Λουκαρέλι, κατήγγειλε σχέδιο υποβιβασμού της ομάδας για πολιτικούς λόγους. Είναι σε όλους γνωστό ότι οι οπαδοί της Λιβόρνο ακολουθούν παντού την ομάδα και χρησιμοποιούν τις εξέδρες των γηπέδων εκτός από το να δηλώσουν την υποστήριξή τους στην ομάδα και για πολιτική προπαγάνδα και αυτό σίγουρα δεν αρέσει σε όσους ελέγχουν το επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε πει ότι θα προσπαθήσουμε να έρθουμε σε επαφή με τους οπαδούς της Λιβόρνο. Ηδη, με την βοήθεια ενός αναγνώστη της «Κ», που γνωρίζει ιταλικά, έχουν γίνει προσπάθειες, βρισκόμαστε σε καλό δρόμο και ελπίζουμε ότι πολύ γρήγορα θα έχουμε περισσότερες και πιο συγκεκριμένες ειδήσεις και φωτογραφίες από την εξέδρα των συντρόφων της Λιβόρνο.

■ ΚΙΜ ΚΙ ΝΤΟΥΚ

Samaritan girl

Είναι αλήθεια ότι η προηγούμενη ταινία του Κιμ Κι Ντουκ, «Ανοιξη Καλοκαίρι, Φθινόπωρο, Χειμώνας... και Ανοιξη», παρότι εξυμνήθηκε, δεν ήταν το καλύτερο διαπιστευτήριο για μας. Όμως το «Samaritan Girl» είναι σαφώς πολύ καλύτερο. Η ιστορία διαδραματίζεται στη σύγχρονη Κορέα, όπου δυο μαθήτριες, προκειμένου να μαζέψουν χρήματα για ένα ταξίδι στην Ευρώπη, καταφεύγουν στην πορνεία. Όταν η μια σκοτώνεται σε αστυνομικό μπλόκο, στην προσπάθειά της να ξεφύγει, η φίλη της αποφασίζει να επιστρέψει τα χρήματα σ' όλους τους πρώην πελάτες της νεκρής...

Ο ιδιαίτερος ατμοσφαιρικός και ποιητικός τρόπος «γραφής» του Κορεάτη σκηνοθέτη χαρακτηρίζει και αυτή την ταινία του, μόνο που αυτή τη φορά είναι πιο σύγχρονος και πιο πειστικός. Μάλλον η καλύτερη κινηματογραφική πρόταση της εβδομάδας.

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΙΝΚΛΕΪΤΕΡ

Πριν το ηλιοβασίλεμα

Σίκουελ της ταινίας «Πριν το ξημέρωμα» που προβλήθηκε το 1995. Σ' αυτή, δυο νέοι συναντώνται τυχαία στη Βιέννη, περνούν τη βραδιά μαζί και χωρίζουν πριν την ανατολή του ήλιου. Η υπόσχεση που αντάλλαξαν, να ξαναβρεθούν μετά 6 μήνες, δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Εννιά χρόνια μετά ξαναβρίσκονται στο Παρίσι και μέσα σε μια μέρα, σε πραγματικό χρόνο, καλούνται να συμπληρώσουν το κενό, να γεφυρώσουν την απουσία και να εξερευνήσουν ο ένας τον χαρακτήρα του άλλου.

Παρότι υπάρχει μια ντοκιμαντερίστικη αίσθηση, μια φρεσκάδα στους διαλόγους, ένας ρεαλισμός στους χαρακτήρες και φυσικά η ταινία απέχει από μια τυπική ρομαντική κομεντί, το Χόλιγουντ δεν είναι τόσο μακριά... Πέρα από τις συνήθειές του, το Χόλιγουντ μοιάζει αυτή τη φορά να «φιλοσοφεί» πράγμα που το κάνει ξωφαλτσα, ανέμελα, επιφανεϊακά, δηλαδή απλώς «αμπελοφιλοσοφεί»...

■ ΣΤΙΒΕΝ ΧΟΠΚΙΝΣ

Η ζωή και ο θάνατος του Πίτερ Σέλερς

Μια βιογραφία του βρετανού ηθοποιού Πίτερ Σέλερς, που αποδεικνύει για μία ακόμα φορά ότι το ταλέντο δεν συμβαδίζει ούτε με την ευφροσύνη ούτε με τον καλό χαρακτήρα. Δύστροπος, κυκλοθυμικός και εγωιστής, ο Σέλερς ήταν συν τοις άλλοις και αρκετά ανόητος, ώστε για κάθε βήμα στη ζωή του να συμβουλευέται μέντιουμ. Οι μόνοι σκηνοθέτες με τους οποίους κατάφερε να συνεργαστεί στοιχειωδώς ήταν οι Στάνλεϊ Κιούμπρικ και Μπλέικ Εντουαρντς.

Ο Τζέφρι Ρας, που υποδύθηκε το ρόλο, αποδείχθηκε πραγματικός χαμαιλέων, μιμούμενος όχι μόνο τη φωνή και την περσόνα του Σέλερς, αλλά και τις διάφορες μεταμφιέσεις του. Πραγματικά ρόλος για... Οσκαρ. Όσο για την ταινία ήταν μια πλήρης βιογραφία, όσο κι αν μια βιογραφία ενδιαφέρει συνήθως ένα περιορισμένο κοινό.

■ ΤΟΝΙΣΚΟΤ

Διά πυρός και σιδήρου

Θρίλερ με φόντο το σύγχρονο Μεξικό, όπου πρώην επαγγελματίας δολοφόνος της CIA απογοητευμένος από τα πάντα, αναλαμβάνει σωματοφύλακας εννιάχρονης γόνου πλούσιας οικογένειας στην πόλη του Μεξικού όπου οι απα-

ΚΟΥΦΑΛΕΣ, ΔΕΝ ΞΟΦΛΗΣΑΜΕ! (Οι λογαριασμοί παραμένουν ανοιχτοί) ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ υπάρχει κι από κει!

ΦΑΣΟΥΤΥΚΟΠΟΥΣ

◆ Τελικά, δεν είμαι γω σεξιστής. Αυτές είναι φεμινίστριες!

◆ Νταβατζή μου, αδερφέ μου, κάτι για την μίζα πέμου.

◆ «Εφ(ι)αλτήριο για νέους αγώνες». (Ελαφρά παραλλαγμένος τίτλος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 10/10/04). (Και προ παντός την ελληνική σημαία μπροστά. Μη χάσετε!).

◆ Εδώ καίγεται το μεις την νι μας και η ΓΣΕΕ «χτενίζεται» (κωλολαμβία).

◆ «Δημοψήφισμα για το ευ-

αντικαταθλιπτικών στην Αγγλία και την Ουαλία, 1998-2000", οι περισσότεροι θάνατοι από αντικαταθλιπτικά φάρμακα ήταν αποτέλεσμα αυτοκτονίας (80%). Τα τρικυκλικά αντικαταθλιπτικά ήταν υπεύθυνα για περισσότερους θανάτους από ό,τι τα άλλα αντικαταθλιπτικά (12 ανά εκατομμύριο συνταγών)» (British Journal of Psychiatry, τ. 184, σ. 41-47, 2004).

◆ «Ιντιφάντα ταξική - όχι εθνικιστική» είναι ο κεντρικός τίτλος της εφημερίδας «Μαύ-

«Αττικής Οδού ΑΕ» (ολοσελιδη διαφήμιση - στην τελευταία σελίδα της εφημερίδας).

◆ Μια κατάληψη εργοστασίου είναι σοβαρή υπόθεση (κατάληψη εργοστασίου Fanco). Το να ανακηρύσσεται («ΠΙΝ», 10/10/04) μία από τις «ηρωικές σελίδες του εργατικού κινήματος» -έτσι απομονωμένα- και, κυρίως, για να αδιαφορήσουμε για το ζήτημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε ΟΛΟΙ (εκτός αν μερικοί βγάλουν την ουρά τους απ' έξω) πλέον, αυτό της συλ-

◆ «Επιδoteίται ένας κλάδος εργαζομένων (σ.σ. εννοεί τον ΟΤΕ) που έχει ικανοποιητικές συντάξεις ενώ ο κρατικός προϋπολογισμός δεν είναι τόσο γενναϊόδωρος απέναντι σε άλλους ασφαλισμένους...» (Γ. Κύρτσος, στην κυρτσοεφημερίδα, 06/10/04). Είπαμε: τί Γιώργος, τί Γιωργάκης.

◆ «Το κράτος δεν είναι ο εχθρός που θα πολεμήσουμε, αλλά ο ομόλογός μας που θα συζητήσουμε» (Λούκα Καζαρίνι - εκπρόσωπος των Tute Bianche, «Λευκές Φόρμες». Εφημερίδα «Il Gazzettino», 23/04/98).

◆ «Αυτά τα στοιχεία... δρώντας ατιμώρητα πολλαπλασιάζουν τις επιθετικές ενέργειες... Η γαλλική ΑΤΤΑΚ καταδικάζει αυτά τα προβοκατόρικα στοιχεία...» (ΑΤΤΑΚ Γαλλίας, ανακοίνωση, 20/07/01).

◆ Στη δράση κολλάει το σίδερο.

Η ριζοσπαστική αριστερά...

ρωσύνταγμα» (ή η λατρεία για την καλπότρυπα είναι «άλλο φρούτο»).

◆ Εντάξει, ΣΕΚ βλέπουμε κι ακούμε. ΣΕΚ(Σ) δεν [ΣΕΚ(συνεργαζόμενοι)].

◆ Λιάνα, γροθιά κι ελληνική σημαία, για μια Ελλάδα νέα!

◆ Ο βασιλιάς έχασε το στέμμα του. Καιρός να χάσει και το κεφάλι του.

◆ Πάρε ένα χάπι, if you want to be happy. Ομως: «Οι θάνατοι από αντικαταθλιπτικά εξακολουθούν να αποτελούν σημαντικό ποσοστό των θανάτων που σχετίζονται με τη λήψη φαρμάκων... Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης "Θάνατοι που σχετίζονται με αντικαταθλιπτικά και συνταγογράφηση

ρα γράμματα» (φθινόπωρο 2004). Προφανώς λείπει η διαλεκτική του συγκεκριμένου...

◆ «Κάτι νέο κινείται στην αριστερά» γράφει το (ένθετο) περιοδικό της ΕΠΟΧΗΣ, «ευτοτορία». Μάλλον κάτι σάπιο μυρίζει στο βασιλείο της Ευρωλάνδης... κάτι σαν φόβος κοριός...

◆ Στο ίδιο ένθετο η γνωστή κ. Λουτσιάννα Καστελίνα, αγωνιστής για τον εορταστικοπανηγυριώτικο χαρακτήρα-εκφυλισμό διάφορων κινηματικών, λέει: «Φέρτε πίσω την πολιτική».

◆ Και να μην ξεχνάμε ότι η ΕΠΟΧΗ (3/10/04) κυκλοφόρησε με την ευγενική χορηγία της

λογικής ευθύνης, ε, τότε vrace rizi...

◆ Στην Ιταλία Επανίδρυση, εδώ ΣΥΝ (κυρίως Μιχ. Παπαγιαννάκης): «Ερώτηση: Μπορείτε δηλαδή να βρείτε συγγενική άποψη στη ΝΔ; Απάντηση: Δεν εννοώ αυτό. Πάρτε για παράδειγμα το πολιτικό ρεύμα που λέγεται φιλελευθερισμός... Σε πάρα πολλά ζητήματα όμως έχει συγγενικές απόψεις με την αναγεννητική Αριστερά... Ερώτηση: Σας ενδιαφέρει η συμμετοχή στην κυβέρνηση; Απάντηση: Βεβαίως.» (από συνέντευξη του Μιχ. Παπαγιαννάκη στον Χρίστο Μάτη, CITY PRESS, 05/10/04).

◆ Θετική η τελευταία ταινία του Μουρ(άτου Δημοκρατικού) κατά την Θέμιδα του «Λαϊκού Δρόμου» (2/10/04). Εκτός από τον Τσόμκι η «μεγάλη δημοκρατική παράταξη» των ΗΠΑ έχει χώρο και γι' άλλους...

◆ Και ο Σαββόπουλος (60 χρονών άνθρωπος) να αναρωτιέται ακόμα τί να παίξει...

Βασίλης

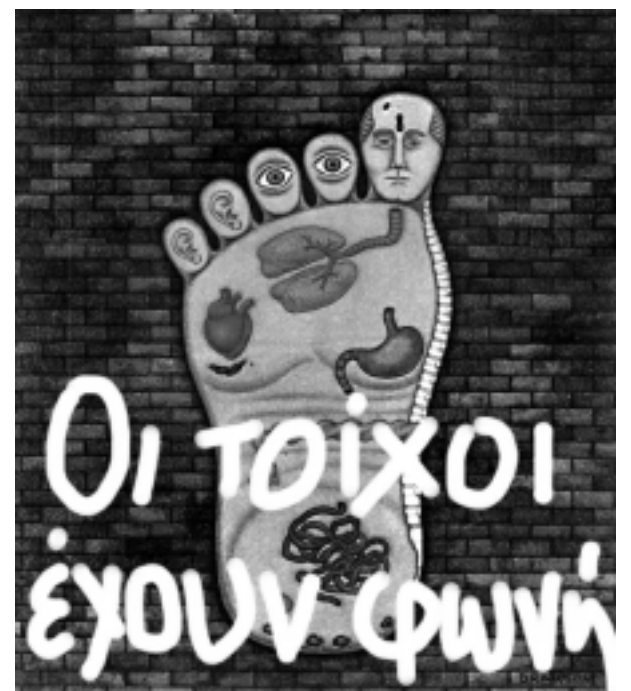
γωγές έχουν γίνει οργανωμένη προσοδοφόρα βιομηχανία. Η μικρή δεν αποφεύγει το μοιραίο και ο σωματοφυλάκας της (Ντένζελ Ουάσιγκτον) περνά «διά πυρός και σιδήρου» για να τη σώσει. Καλογυρισμένο τυπικό αμερικάνικο θρίλερ που απλώς βλέπεται, αν δεν έχει κανείς τίποτα καλύτερο να κάνει.

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΕΛΙΣ

Τελευταία κλήση

Μια γυναίκα που έχει απαχθεί για άγνωστους λόγους επιλέγει τυχαία ένα άγνωστο νούμερο από μια διαλυμένη συσκευή κι ένας νεαρός άνδρας μπαίνει στην περιπέτεια να τη βρει και να τη σώσει. Η Κιμ Μπάσιντζερ, που ενσαρκώνει σε αρκετά ώριμη ηλικία το ρόλο της γυναίκας, αδυνατεί να δώσει πνοή σ' αυτό το χωρίς καμιά ιδιαιτερότητα αστυνομικό θρίλερ.

Ελένη Σταματίου

◆ Ασυμβίβαστα, ελεύθερα, δυνατά. 30 χρόνια δημιουργίας (ΔΑΠ-ΝΔΦΚ)

◆ Το πρόγραμμα των χειμερινών εξετάσεων μπορείτε να το προμηθευτείτε από τα τραπέζια της ΔΑΠ και το site.

Το πρώτο μέρος είναι σε ιλουστρασιόν αφίσα με τα γαλάζια της χρώματα. Το δεύτερο μέρος είναι ένα τεράστιο ακριβέτο που δεσπόζει στο χώρο. Οχι, δεν έχουν χάσει οι λέξεις τη σημασία τους στην εποχή μας. Ακόμα και οι πιο αφηρημένες έννοιες αποκτούν συγκεκριμένο περιεχόμενο, όταν αναρωπίσαι γιατί και για ποιον τις διατυπώνει, τις αναφέρει κάποιος. Ασυμβίβαστα, ελεύθερα, δυνατά, ονειρεύεται ο ΔΑΠίτης για την κοινωνική τάξη που εκπροσωπεί και μέσα σ' αυτή την ονειρεμένη του νιρβάνα την πρωτοκαθεδρία έχει ο εαυτός του. Ασυμβίβαστος, ελεύθερος, δυνατός, για πλούτο, δύναμη και δόξα. Οι εποχές όμως έχουν αλλάξει. Οι μεγάλες λέξεις, ακόμα και πιο αφηρημένες, είναι ανέκδοτα στο στόμα του ΔΑΠίτη και της ΔΑΠίτισσας. Γι' αυτό απλά τις μεταχειρίζονται στο στυλ «ε, λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα». Για το μάρκετινγκ είναι όλη η ιστορία, για την ψήφο. Το μαγαζί, αυτό το μεγάλο... το πρώτο μαγαζί, το μόνο που μπορεί να πουλήσει είναι καμιά μικροεκδούλευση. Η καλύτερη γραμματεία της σχολής.

◆ Η Αθήνα άλλαξε - Εμείς συνεχίζουμε στον ίδιο ρυθμό (Δήμος Αθηναίων)

Μπορεί ο μπαμπάς βρυκολάκας να λέει ότι ο λαός πρέπει να ακούει την αλήθεια για να πάει μπροστά ο τόπος -την Μητσοτακική αλήθεια εννοεί ο βρυκολάκας- αλλά η Ντορούλα (η φακλαντορούλα) έχει στόχους και φιλοδοξίες. Γι' αυτό, να μην ακολουθεί τη Μητσοτακία γραμμή, όπου την βολεύει, αλλά και το παραμύθι, παραμύθι. Τί άλλαξε δηλαδή στην Αθήνα; Καθαρίστηκε η βιτρίνα λόγω ολυμπιάδας. Ολα τα άλλα αλλάζουν προς το χειρότερο. Ακόμα και το κυκλοφοριακό ξαναγύρισε στην προ ολυμπιάδας εποχή. Αλλά η Ντόρα είναι φιλόδοξη πολιτικός. Θα βοηθήσει τον τόπο να πάει μπροστά. Όταν κυβερνήσει, τα προβλήματα θα αρχίσουν να λύνονται. Οπως λύθηκαν ή όπως λύνονται τα προβλήματα του λαού της Αθήνας. Κανένας εθελοντής, ρε παιδιά;

◆ Αναιρούμε τον κόσμο τους, παλεύουμε για την ανατροπή του (ΝΑΡ - Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση)

Γιατί, όμως, πολλοί ισχυρίζονται ότι δεν πουλάνε μόνο παραμύθια και μεγαλοστομίες οι αστικές δυνάμεις; Οτι και οι αριστεροί άλλα λένε και άλλα κάνουν; Οτι οι διακηρύξεις από τις πρακτικές απέχουν παρασάγγας; Ελα τώρα μωρέ! Παραμύθια των συμβιβασμένων είναι όλα αυτά! Προφάσεις εν αμαρτίαις! Για να δικαιολογήσουν την αυταρχία τους. Αφού η προκήρυξη του ΝΑΡ και της νεολαίας του αναφέρει με τη μεγαλύτερη σαφήνεια και κατηγορηματικότητα, ότι «η τεράστια επιχείρηση καταστολής των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, οι μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, η καταστροφή του περιβάλλοντος, η ντόπα, ο εθελοντισμός δεν είναι κάτι που θα αφήσουμε πίσω μας αλλά κάτι που θα βρούμε να γιγαντώνεται μπροστά μας». Δεν είναι ότι λένε παραμύθια τα παιδιά. Είναι ότι η τεράστια επιχείρηση καταστολής των δημοκρατικών μας δικαιωμάτων, που γιγαντώνεται μπροστά τους, τους εμποδίζει να δουν τί γίνεται κατά Κορυδαλλό μεριά. Αλλωστε, όπως σωστά λένε οι πρώην σύντροφοί τους, του ΚΚΕ, πρόκειται για πράκτορες των Αμερικάνων. Το ΝΑΡ έχει αποδείξει χιλιάδες φορές ότι αυτό που λέει το εννοεί. Εγγυημένα πράγματα.

Ορθίνο δεν περιγράφεται με λόγια. Πολύ λίγο μπορεί να αποτυπωθεί σε μια φωτογραφία. Όταν ένα δεκάχρονο παιδί δέχεται μια σφαίρα στο στήθος μέσα στο σχολείο του, τί άλλο χρειάζεται η «διεθνής κοινή γνώμη» για να ξεσηκωθεί;

Όταν ένα δεκατριάχρονο κορίτσι βαδίζει πηγαίνοντας στο σχολείο του και γίνεται κόσκινο από τις σφαίρες μιας ολόκληρης περιπόλου (20 βολίδες έβγαλαν οι γιατροί από το άψυχο κορμί του), τί άλλο χρειάζεται η «δημοκρατική Δύση» για να ξεσηκωθεί;

Στη Γάζα συντελείται μια γενοκτονία. Τα παραδείγματα των δυο παιδιών, που σκοτώθηκαν μέσα στο σχολείο ή πηγαίνοντας για το σχολείο, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Σύμφωνα με εκτιμήσεις των υπηρεσιών του ΟΗΕ, οι νεκροί της τελευταίας σιωνιστικής επιδρομής φτάνουν ήδη τους 118. Ανάμεσά τους είναι τουλάχιστον 18 παιδιά κάτω των 16 ετών. Πολλοί περισσότεροι είναι οι τραυματίες. Ο ίδιος ο

τη 10χρονη μαθήτριά, γιατί από το σχολείο εβλήθη βλήμα όλμου εναντίον τους! Όμως, η υπηρεσία του ΟΗΕ που λειτουργεί το σχολείο δήλωσε κατηγορηματικά ότι ο ισχυρισμός των Σιωνιστών είναι ψευδής. Σιγά που θα κώλωναν οι Σιωνιστές. Κατηγόρησαν την UNRWA, την υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες, ότι επέτρεψε σε Παλαιστίνιους να χρησιμοποιήσουν ασθενοφόρο της για να μεταφέρουν μια ρουκέτα! Όπως καταλαβαίνετε, έφτιαξαν ήδη το άλλοθι για το ασθενοφόρο που θα γαζώσουν την επόμενη φορά, όπως έχουν ξανακάνει στο παρελθόν.

Ας σημειωθεί ότι ο επικεφαλής της UNRWA κάλεσε από την Ιορδανία τη σιωνιστική κυβέρνηση «να ζητήσει συγγνώμη» για τις ψευδείς κατηγορίες που εκτόξευσε κατά της υπηρεσίας του ΟΗΕ. Εννοείται, πως το αυτί του Σαρόν δεν ίδρωσε. Η σιωνιστική κυβέρνηση συνεχίζει ανενόχλητη τη γενοκτονία, ενώ οι μυστικές υπηρεσίες

Σκηνές

Δευτέρα, 11 Οκτώβρη 2004, φυλακές Κορυδαλλού, δικαστική αίθουσα υψίστης ασφαλείας. Τελευταίο διάλειμμα. Το δικαστήριο έχει αποσυρθεί και διασκέπτεται επί του αιτήματος για αναστολή έκτισης της ποινής των τεσσάρων κατηγορούμενων, που ήδη έχουν καταδικαστεί σε 25ετή κάθειρξη. Το κλίμα δεν είναι καθόλου αισιόδοξο, μετά τα όσα προηγήθηκαν στη φάση της επιμέτρησης των ποινών. Οι πιο αισιόδοξοι (ελάχιστοι) τρέφουν κάποιες ελπίδες μόνο για τον Τσιγαρίδα (για λόγους υγείας) και την Αθανασάκη (επειδή καταδικάστηκε κατά πλειοψηφία).

Ο ίδιος ο Τσιγαρίδας δεν τρέφει καμιά ελπίδα. Δείχνει πως το θέμα δεν τον ενδιαφέρει. Ηρεμος, χαμογελαστός, κάνει καλαμπούρια με την οικογένειά του, τους συγγενείς, τους φίλους και τους συντρόφους που τον περιστοιχίζουν. Τους δίνει κουράγιο. Παράξενη εικόνα. Αυτός που θα πάει φυλακή και ξέρει καλύτερα από τον καθένα την κατάσταση της υγείας του να δίνει κουράγιο σε εκείνους που θα είναι ελεύθεροι.

Το νευρικό χτύπημα του κουδουνιού προαναγγέλλει την έλευση της ώρας μηδέν. Αγκαλιάζει και φιλάει τη γυναίκα του, τα παιδιά του, συγγενείς, φίλους, συντρόφους. Βαδίζει γρήγορα προς την πόρτα της δικαστικής αίθουσας, χαιρετώντας χαμογελαστός όσους του απλώνουν το χέρι. Στην πόρτα κοντοστέκεται, τραβάει μια βαθιά ρουφηδιά από το τσιγάρο και το σβήνει πατώντας το στο πάτωμα. Βαδίζει γρήγορα προς το χώρο των κατηγορούμενων κρατώντας με το χέρι τα διαχωριστικά κάγκελα. Κίνηση ανθρώπου που δεν βλέπει καλά, αλλά δεν θέλει να το δείξει. Θέλει να τον θυμούνται όλοι όρθιο, όπως είπε όταν πήρε το λόγο να δευτερολογήσει και η πρόεδρος του ζήτησε να μιλήσει καθιστός. (Αλήθεια, αυτός που κρίθηκε ότι δεν θα μπορούσε να μιλήσει όρθιος για ένα δεκάλεπτο, πώς κρίθηκε ικανός να κλειστεί σε ένα υπόγειο κελί απομόνωσης;).

Η εκφώνηση της απόφασης δεν κρατάει ούτε ένα λεπτό. Οι δικαστές φεύγουν σχεδόν τρέχοντας, υπό τις αποδοκιμασίες του ακροατηρίου. Επικρατεί ένας μικροπανικός. Μπάτσοι και ανθρωποφύλακες κάνουν κλοιό, οι συνήγοροι μιλούν με τους εντολείς τους και τους αποχαιρετούν, οι κρατούμενοι -πλέον- χαιρετούν τους συγγενείς τους με νεύματα και ένας-ένας παίρνουν το δρόμο για τα λευκά κελιά. Μια ψηλή φιγούρα μένει μόνο στο βάθος, ακριβώς μπροστά από την έδρα των δικαστών. Μαύρο παντελόνι, μαύρο μακό μπλουζάκι, όλα μαύρα, που τονίζουν πιο πολύ τα λευκά μαλλιά και γένεια. Κι εκείνο το χαμόγελο στο πρόσωπο να το κάνει ακόμα πιο φωτεινό. Σκκώνει το χέρι ψηλά. Σφιγμένη η γροθιά, πάντα χαμογελαστό το πρόσωπο. Δεν λέει λέξη. Δεν χρειάζονται λέξεις αυτή την ώρα. Η σπκωμένη γροθιά είναι το μήνυμα. «Δεν μετανιώνω για τίποτα». «Ο μόνος χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε». Η ψηλή μαύρη φιγούρα με τα ολόλευκα μαλλιά και γένεια κάνει μεταβολή και βαδίζει αποφασιστικά τα τελευταία βήματα. Μας αφήνει σαν τελευταία εικόνα την υψωμένη γροθιά.

Λίγα λεπτά αργότερα, έξω από τις φυλακές, μπροστά στις κάμερες, ο συνήγορός του Σ. Καμπάνης διαβάζει τη δήλωση που του ενεχείρησε την τελευταία στιγμή: Η φυλακή δεν με τρομάζει, αρχίζω από αύριο απεργία πείνας. Κεραυνός για την οικογένειά του. Δεν ήξεραν τίποτα. Το έμαθαν μαζί με την τηλεόραση. Τα μάτια βουρκώνουν. Τα σαγόνια σφίγγονται. Είναι ζήτημα αξιοπρέπειας. Δεν του αντιστοιχούν δάκρυα και εκκλήσεις. Επέλεξε να δώσει μια ακόμα μάχη, όπως ο ίδιος έκρινε. Χρήστο, σε περιμένουμε...

Π.Γ.

Γενοκτονία στη Γάζα

αρχιποικριτής Κόφι Ανάν αναγκάστηκε να δηλώσει ότι «θρηνεί για τα πολλά παιδιά που έχουν σκοτωθεί ή τραυματιστεί σε αυτές τις επιχειρήσεις».

Αποθρασυμένοι οι Σιωνιστές έχουν μια δικαιολογία ακόμα και για τα πιο στυγερά εγκλήματα. Γάζωσαν με ριπές το σχολείο και σκότωσαν

της, όπως αποκάλυψε η «Χα-αρέτζ», κάνουν ρελάνς με μια έκθεση που κατηγορεί την ΕΕ ότι επιχειρεί «να μειώσει τη διεθνή θέση του Ισραήλ σε ένα καθεστώς παρία, που θα θυμίζει τη Νότια Αφρική της εποχής του απαρτχάιντ».

Όσο για την περίπτωση που γάζωσε την 13χρονη μαθήτριά στο δρόμο προς το scho-

λείο, το έκανε... κατά λάθος. Η τιμωρία ήταν να τεθεί σε διαθεσιμότητα ο επικεφαλής της!

Γιατί, άραγε, απορούμε για το αιματηρό χτύπημα κατά ισραηλινών τουριστών στην Τάμπρα της Αιγύπτου; Γιατί απορούμε για το αιματηρό χτύπημα στη Μαδρίτη; Γιατί βάζουμε τους εαυτούς μας

στη θέση των «αθώων» και «ανυποψίαστων»; Μπροστά στα μάτια μας συντελείται ένα έγκλημα κι εμείς το παρακολουθούμε απαθείς ως τηλεοπτική ειδηση. Το πολύ να εκφράσουμε ιδιωτικά τη θλίψη μας. Δεν διαμαρτυρόμαστε καν. Δεν πιέζουμε τις κυβερνήσεις μας. Ετσι, γινόμαστε συνένοχοι κι ας μη θέλουμε να το παραδεχτούμε.

■ Φυλακές Σμύρνης

Αιματηρή εξέγερση

Συγκεκριμένη ήταν η κατάσταση την ώρα που έκλεινε η ύλη της «Κ» σχετικά με τις πληροφορίες που ερχόταν από τις φυλακές της Σμύρνης. Το βέβαιο είναι πως έγινε μια ακόμα εξέγερση κρατούμενων, η οποία είναι αιματηρή. Δημοσιογραφικές πληροφορίες έκαναν λόγο για 6 νεκρούς κρατούμενους, ύστερα από την επέμβαση της τουρκικής στρατοχωροφυλακής, ενώ επίσημα το τουρκικό κράτος μιλούσε για πέντε τραυμα-

τίες και τρεις φύλακες ομήρους των εξεγερμένων κρατούμενων.

Δεν γνωρίζουμε, επίσης, τί ακριβώς χαρακτήρα είχε η εξέγερση. Αν πρόκειται για εξέγερση των πολιτικών κρατούμενων ή για γενικευμένη εξέγερση στη φυλακή. Το βέβαιο είναι ότι οι τουρκικές φυλακές εξακολουθούν να είναι κολαστήρια, όπου οι κρατούμενοι, πολιτικοί και «ποινικοί», μαρτυρούν καθημερινά. Αυτό, όμως, ουδολώς απασχολεί

τη «δημοκρατική» Ευρώπη, η οποία προχωρά κανονικά τις διαπραγματεύσεις για το ενταξιακό καθεστώς της Τουρκίας, έχοντας ξεχάσει τις παλιές προφάσεις για την παραβίαση των ανθρωπινων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Ζούμε στην εποχή της αντιπρομοκρατικής σταυροφορίας και κάθε κουβέντα για ανθρώπινα δικαιώματα απαγορεύεται.

Φανταζόμαστε πως όταν θα διαβάσετε την «Κ» θα γνωρίζετε περισσότερα.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

